

PROGRAMFÜZET

Országos Erdészeti Egyesület
125 éves jubileumi
Vándorgyűlése

Sopron
1991.08.09-10.

HUSQVARNA erdészeti és kertészeti gépek, motorfűrészek, tisztító-fűrészek, beton és fémdarabolók, valamint a l k a t r é s z e i k megvásárolhatók

a Husqvarna cég konszignációs raktárában a TTC Kft.-nél.

RAKTÁR: 1158 Budapest XV.,
Cservenka Miklós u. 92.
Tel.: 251-6734

Érdeklődésükre szívesen adunk további felvilágosítást a 155-7412 telefonon valamint a 202-2893 faxszámon.

A jubileumi Küldöttközgyűlés, és a hozzá kapcsolódó
szakmai programok
rendezői:

1. Országos Erdészeti Egyesület Soproni Csoportja
2. Erdészeti és Faipari Egyetem
3. Erdészeti Tudományos Intézet Soproni Kísérleti
Állomása
4. Fertő-tavi Nemzeti Park
5. Róth Gyula Erdészeti és Faipari Szakközépiskola
6. Tanulmányi Állami Erdőgazdaság

Házigazda a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság
Sopron, Honvéd u. 1.

Országos Erdészeti Egyesület
Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtár

Leltári szám:

2656/L2024.

Csoport szám:

IV.

29/0

P R O G R A M:

1991. augusztus 9.

13,00-18,00 Himnusz
Elnöki megnyitó
Schmotzer András
Főtitkári jelentés
Barátossy Gábor
Ellenőrző Bizottság jelentése
Dr. Anda István
Jelentések elfogadása
Kitüntetések
Szünet
A 125 éves Egyesület méltatása
Schmotzer András
Felszólalások, üdvözlések
Tiszteletbeli tag választás
Zászlószentelés
Elnöki zárszó
Erdész himnusz

20,00-02,00 Baráti est

1991. augusztus 10.

8,00-14,00 Szakmai bemutatók
- Lucos ökológiai kísérleti bázisterület
bemutatása, ERTI
- Kiméletes közelítési módszerek, ERTI-TÁEG
- Erdőfenntartási járulék erdőrészesletenkénti
számításának bemutatása, ERTI
- Jellemző erdőkárok a Hideviz-völgyben, EFE
Koszorúzás a Róth- emlékműnél
Magyar-Osziptrák erdész baráti találkozó
15,00 Fertő-tavi kirándulás /Fakultatív program/

Információ:

- A rendezvény központi információs irodája 1991. június 1-től 1991. augusztus 16-ig a Tanulmányi Állami Erdőgazdaságnál, 9400 Sopron, Honvéd u. 1. Telefon: (99)12-080, Telex: 249-152, Telefax: (99)12-083 működik, naponta 7,30-16,00 óra között.
- A rendezvény ideje alatt központi információ a Városi Sportcentrumban pénteken, augusztus 9-én, 900-20,00 óráig.
- A rendezvény ideje alatt folyamatosan vendégeink rendelkezésére állnak a piros névjegykitűzőt viselő rendezők.

Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság

H-8360 Keszthely, Szabadság u. 10.
Telefon: (92)74-227
Telefax: (82)13-520
Telex: 35-258

ÉRTESÍTJÜK TISZTELT ÜGYFELEINKET, HOGY KORÁBBI TELEFON-
SZÁMAINK AZ ALÁBBIKRA VÁLTOZTAK!

(92)74-227

(92)74-228

Erdészeti gépművelés

Fakultatív programként ajánljuk az OEE Jubileumi
Vándorgyűlése alatt

Megtekinthető: augusztus 9. 9 - 18 h-ig

augusztus 10. 9- 17 h-ig

A kiállítás helye: TÁEG Műszaki Erdészete
Sopron, Bánfalvi u. 14.

(A kiállítás az Erdészeti és Faipari Egyetem, a
Tanulmányi Állami Erdőgazdaság és a szombathelyi
AGROKER Vállalat közötti együttműködés keretében
valósult meg.)

"Ha sörünk lecsúszott, jöhet már énekünk,
együtt dalolva Selmecre emlékezünk..."

A **friss szakkönyv** kínálat mellett minden eddigi
gyűjteménnyel gazdagabb tartalmu **nótáskönyvre**
tehet szert az, aki meglátogatja a **Vándorgyűlés**
tiszteletére a Sportcentrumban felállított
könyvespultot.

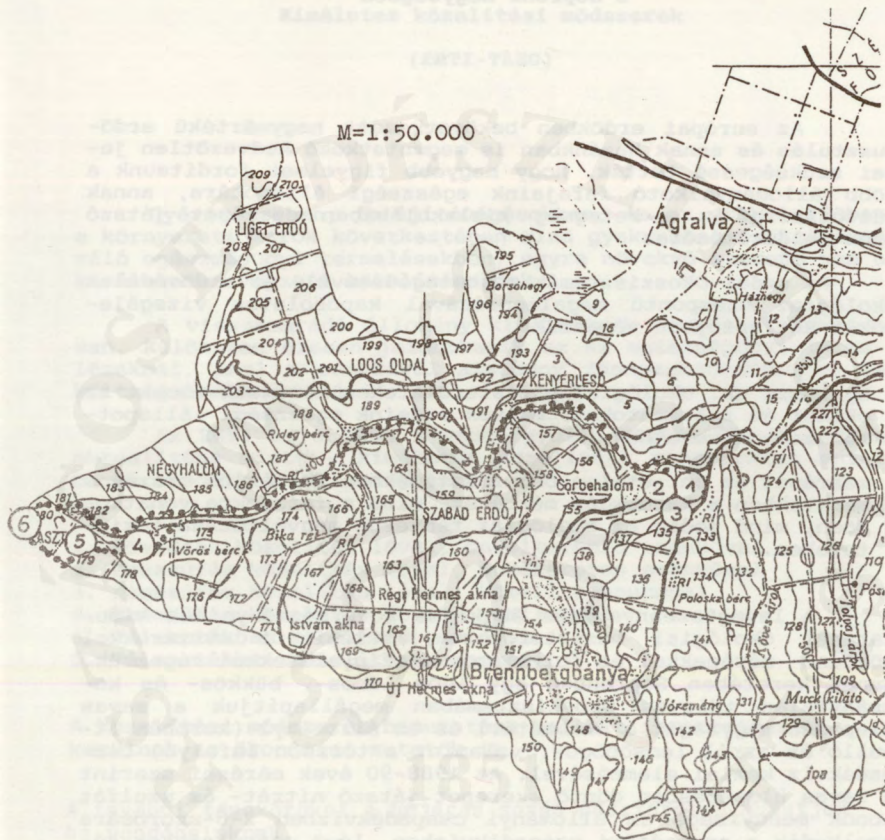
A kottával

és a történelmi érdekességeket bemutató jegy-
zetekkel bőségesen ellátott nótákat szömagyarázat,
valamint magyar és német tartalomjegyzék követi.

A gyűjtemény szerkesztői: Szemerey Tamás a.: Kiszűl és
Gál Péter a.: KVVH

**Szakmai bemutatók útvonala
1991. augusztus 10.**

M=1:50.000

Jelmagyarázat:

1. Lúcos ökológiai kísérleti bázisterület bemutatása ERTI
2. Kíméletes közelítési módszerek ERTI-TÁEG
3. Erdőfenntartási járulék erdőrésztlenkénti számításának bemutatása ERTI
4. Koszorúzás a Róth emlékműnél
5. Jellemző erdőkárok a Hidegvízvölgyben EFE
6. Magyar-Osziptrák erdész baráti találkozó

Erdőkárokkal kapcsolatos ökológiai vizsgálatok a Soproni hegységben

Az európai erdőkben bekövetkezett nagymértékű erdőpusztulás és annak hazánkban is megmutatkozó kedvezőtlen jelei szükségessé tették, hogy nagyobb figyelmet fordítsunk a főbb állományalkotó fafajaink egészségi állapotára, annak változására és a betegség kialakulásában szerepet játszó okok felderítésére.

Az erdei ökoszisztémák megbetegedésével, az erdővédelem ökológiai szempontú megalapozásával kapcsolatos vizsgálatokat két irányban végezzük:

- egyrészt un. ökológiai bázisterületeken keressük azokat az okokat és folyamatokat, melyek erdeink egészségi állapotromlásához vezetnek,
- másrészt az un. etalon ökoszisztémákban felmérjük országos méretekben a károsodás mértékét, mind a fafajokra vonatkozóan, mind pedig az ökológiai tényezők megváltozása tekintetében.

A levegőszennyeződés és káros következményeinek kimutatását ökológiai bázisterületen, telepített műszerekkel történő mérésekkel és folyamatos megfigyelésekkel végezzük. Ennek keretében Sopronban egy idős lúcos-, bükkös- és kocsánytalan tölgyes ökoszisztémában megállapítjuk a savas ülepedés nagyságát a szabadtéri és az állományi (koronán áthulló és arról lecsöpögő-, valamint a törzsön lefolyó) csapadékvíz kémiai elemzésével. Az 1988-90 évek mérései szerint a savas ülepedésben döntő szerepet játszó nitrát- és szulfát ionok mennyisége az állományi csapadékvízben 2-6-szorosára emelkedik a szabadtéri csapadékvízben lévő mennyiséghez képest. A savas terhelés tekintetében a legveszélyeztetettebb helyzetben a lúcos ökoszisztéma van, majd ezt követi a tölgyes, végül pedig a bükkös ökoszisztéma. A vizsgált ökoszisztémák magas puffertérségük miatt a légköri szennyeződésre ma még nem érzékenyek. A mérések azonban ráirányítják a figyelmet a savasodás problémakör reális megítélésének összetett voltára.

Kíméletes közelítési módszerek

(ERTI-TÁEG)

Gyérítésekben, felújítóvágásokban, és az utóbbi időben a környezeti károk következtében mind gyakrabban szükségessé váló egészségügyi termelésekben, egyre növekvő szerepe van a kíméletesen végzett közelítéseknek.

A visszamaradó állomány kíméletének természetesen ára van. Különösen élesen jelentkezik ez az egészségügyi termeléseknél, ahol a rendkívül alacsony faanyagkoncentráció is költségnövelő hatású.

Az ERTI és a TÁEG a vándorgyűlés alkalmából - a téma aktualitása miatt - kíméletes közelítési módszereket mutat be károsodott LF állományban.

1. Rövidfás közelítés lóval, önfelterhelő szánkóval
2. Hosszúfás közelítés lóval, bukókeretes szánkóval
3. Hosszúfás közelítés lóval, közelítőpapuccsal
4. Hosszúfás közelítés lóval, gumilappal
5. Választékban közelítés vaslóval
6. Választékban közelítés Unimoggal

A közelítési módszerek bemutatása mellett ismertetésre kerülnek az ökonómiai mutatók is.

A további témaköröket a bejárás során posztereken mutatjuk be vendégeinknek.

Tanulmányi Állami Erdőgazdaság

S o p r o n

9401.Honvéd út 1. Pf.:97.

Telefon: 12-080

Telex: 024152

Telefax: 12-083

Bankszámlaszám: 339-90174-1067

TEVÉKENYSÉGE

A Tanulmányi Állami Erdőgazdaság /TÁEG/ négy erdészetiének erdői amellett, hogy a fatermékek széleskörű választékát biztosítják az igen jelentős fűrészipari tevékenységet folytató fafeldolgozó és fagyártmány üzei részére, jó lehetőséget nyújtanak a vadgazdálkodáshoz, az erdei termékek gyűjtéséhez, termeléséhez, s felüdülést a kirándulóknak, pihenni vágyó embereknek.

GYÁRTMÁNYAI

A vevők igényének megfelelő lombos és fenyő fűrészárú, gerenda, lé áll a magánérős építkezők részére, különféle szőlészeti termékekkel, rakodólapaemekkel pedig mindenkor rendelkezésére állunk magán és vállalati megrendelőinknek.

CIKLÁKEN típusu hétvégi faházaink egyedi igények szerint megrendelhetők, előregyártott szerkezetűek, belső burkolásuk saját lambránkkal, hajópadiókkal és csaphornyos parkettákkal kerülnek kivitelezésre

SZOLGÁLTATÁSAI

Műszaki Erdészetiünk 1300 m²-s gép- és járműjavító műhelyében korszerű diagnosztikai műszerekkel lehetőség van személy- és tehergépkocsik, derus illetve pótkocsis szerelvények zárttéri, szakszerű javítására és karbantartására, vizsgáztatásukra való felkészítésükre.

Import konszignációs raktárunkból beszerezhetők az erdészeti és faipari, valamint egyéb gépek és eszközök alkatrészei, vágószerszámai.

Üzei vadászterületeinken vadásztatás folyik szarvasra, dāmvaðra, özre, vaddisznóra és fácánra.

Az erdőgazdaság területein magas színvonalú szálláshelyeket tudunk télen-nvaren biztosítani üdülni-pihenni vágyók részére.

V á s á r o l j a é s v e g y e i g é n y b e a
TANULMÁNYI ÁLLAMI ERDŐGAZDASÁG gyártmányait és szolgáltatásait

CIKLÁMEN 60A

A gyönyörű brennbergi völgyben lévő CIKLÁMEN 60 A típusú faházainkból álló üdülőtelepen 40 férőhely, Városligeti úti vendégházában 11 férőhely, valamint Rőjtökmuzsaj, Iván, Pusztacsalád térségében lévő vadászházaiban tiszta levegőjű csendes környezetben, magas színvonalu szálláshelyet kínál fel az üdülni, pihenni vágyók részére.
A vízparti üdülést kedvelők részére Fertő - tavi és Tómalom-fürdőnél lévő nyaralóházainkkal állunk vendégeink rendelkezésére.

Szálláshely igénylését küldje el az alábbi címre:

Tanulmányi Állami Erdőgazdaság
9401.Sopron, Honvéd u.1.
Telefon: 12-080
Telex: 024152
Telefax: 12-083

**Az
Országos Erdészeti Egyesület
története**

Dr. Király Pál

A történelmi tapasztalat szerint a mai értelemben vett egyesületek létrejötte a piacgazdasági berendezkedésű polgári társadalmak kialakulásának egyik jellemző kísérő jelensége. Ez talán azzal magyarázható, hogy a korábbi monarchikus társadalomirányítást felváltó nemzetállam kialakulása kiváltotta a civil társadalom spontán reagálását a társadalmi élet minden területét ellenőrzése alá vonni kívánó állami hatalommal, az állami totalizizmussal szemben. A politika szférájának kiegészítő részeként a társadalom egyes részei így kívántak maguknak fórumot biztosítani a társadalmi célmeghatározás, valamint bizonyos célok elérése, s a társadalmi öntevékenység lehetővé tétele érdekében.

Köztudott, hogy Magyarországon a polgári társadalom kialakulása Nyugat-Európához viszonyítva fáziseltolódással, a 18. század végén, de még inkább a 19. század első felében indult meg. A nagy egyesületalapító a társadalmi reformok eszményképét az akkoriban kétségtelenül a fejlődés csúcspontját képviselő angol polgári társadalom jelentette. Számos kezdeményezés közül gazdasági vonalon történelmi fontosságúnak bizonyult 1825-ben a Pálya- és Lófuttató Társaság megalapítása, amelyből tíz évvel később kifejlődött a Magyar Gazdasági Egylet, amely végül Országos Magyar Gazdasági Egyesület (röviden: OMGE) néven egyik fontos társadalmi-szellemi tényezőjévé vált a magyar agrárszféra fejlődésének.

Az OEE megalakulásának történelmi előzményei

Külön mélyebb vizsgálatot igényelne annak megállapítása, hogy az OMGE az egyesületi mozgalom angol-szász vagy német vonásait, ismertető jegyeit honosította-e meg magyar földön (sajnos, magának az OMGE történetének részletes feldolgozását is nélkülöznünk kell még jelenleg.) Annyit azonban a rendelkezésünkre álló ismeretekből is megállapíthatunk, hogy korszerű szervezetben, szakosztályi rendszerben működött és tevékenységét igyekezett (fejlesztő célzattal) az agrárszféra valamennyi részterületére, szakágazatára kiterjeszteni.

Igy nem sokkal az OMGE létrejötte után, 1842-ben megalakult az Erdészeti Szakosztály is. Elén olyan kitűnő, országos hírnévnek örvendő (ma is ismert nevű) erdészeti szakember állt, mint Greiner Lajos Coburg-uradalmi

főerdőmester, titkára pedig Gáti István, tulajdonképpen mezőgazdasági polihisztor, akinek személyében az újabb kutatási eredmények alapján az első erdész akadémikust (vagyis a gróf Széchenyi István által kezdeményezett Magyar Tudós Társaságnak az erdészeti területén működő tagját) tisztelhetjük.

Az OMGE Erdészeti Szakosztályának mintegy 40 tagja a 19. század közepén már szembetalálta magát mindazokkal a szakmai problémákkal, amelyek a magyar erdőgazdaságra nehezedtek, s amelyek megoldása széleskörű szakmai összefogást, egy társadalmi egyesület létrehozását igényelte, indokolta az erdészeti területén.

Az akkori, ugynevezett történelmi Magyarországon kb. 7,5-8 millió hektár erdő volt (az ország területének 27-28 %-a), jelentős részben fakitermeléssel még alig érintett faállománnyal. Így a lassan kibontakozó tőkés piacgazdaság körülményei között az erdőgazdálkodás és az arra épülő fafeldolgozás igen perspektivikus nemzetgazdasági ágazatnak ígérkezett. Ennek a tekintélyes erdővagyonnak a szakszerű kiaknázását azonban több tényező is súlyosan hátráltatta. Mindenekelőtt hiányzott az erdőgazdálkodást szabályozó, lehetőségeit és közérdekű korlátait meghatározó modern erdőtörvény. Nem volt elegendő számú, jól képzett erdészeti szakember sem, a képzéshez pedig hiányoztak a szakiskolák, s a magyar nyelvű, korszerű szakirodalom. (Csupán a selmecbányai Bányászati és Erdészeti Akadémia képezett ki évente néhány felsőfokú végzettségű erdészeti szakembert.) Alig volt szakmai közélet, a szakmai publikációk mezőgazdasági és más lapokban jelentek meg.

A továbbjutás érdekében az erdészetnek szakmává kellett szerveződnie és ehhez a legalkalmasabb keretnek egy szakmai egyesület létrehozása mutatkozott, amely mint hatóságilag is engedélyezett, nyitott társadalmi intézmény, szélesre tárhatta ajtaját valamennyi erdészeti szakember és az erdészetben érdekelt vagy azzal rokonszenvező más személy előtt.

Ilyen erőteljes társadalmi igény közepette egy önálló erdészeti egyesület megalakítása nem is váratott sokáig magára. 1851. június 30-án Esztergomban 61 taggal megalakult az Ungarischer Forstverein. Ez a testület példás belső szervezettséggel működött, évenként vándorgyűléseket rendezett az ország különböző részein szakmai kérdések mélyreható helyszíni megvitatása céljából és önálló szakmai kiadványt jelentetett meg "Mitteilungen des Ungarischen Forstvereins" címmel.

Az 1860-as évek elejétől kezdve azonban jelentkezett az egyesület keretében egy mozgalom, amely elégedetlen volt az egyesületi élettel, azt osztrák szelleműnek és nem a magyar erdészeti érdekeket szolgálónak tartotta, s egy új, ugymond

önálló, nyelvében, szellemében, összetételében, vezetésében magyar egyesület létrehozását szorgalmazta. Ennek a mozgalomnak a fészke Selmechánya volt, mivel annak élén Divald Adolf selmeci erdőmester és Wagner (Vágner) Károly akadémiai segédtanár volt. Ez a mozgalom a Habsburg-birodalom kül- és belpolitikai gyengülésével párhuzamosan egyre inkább erősödött.

Az Ungarischer Forstverein - pozíciójának és tagságának megtartása érdekében - igyekezett a fokozódó kíváncsagságnak eleget tenni: elnevezését Magyar Erdészegyletre változtatta, hivatalos nyelve a magyar lett, közlönyét a német mellett magyar nyelven is megjelentette, a vezetőségbe több magyar származású személy került. Az egyesület belső átalakulását mindezek az intézkedések felgyorsították, s ezzel párhuzamosan mind többen léptek ki az idegen származású (osztrák, német, cseh- morva stb.) tagok közül.

Ilyen előzmények után került sor az 1866. december 9-10-i rendkívüli közgyűlésre Pesten (az OMGE Üllői uti "Köztelek" elnevezésű székházának tanácstermében). Az ott elhangzott kemény hangvételű felszólalások, mindenekelőtt Divald Adolfé, a multtal való szakítást jelentették. Módosították az alapszabályzatot és az újonnan elfogadott szabályzatban már az Országos Erdészeti Egyesület elnevezés szerepel. Ezért az OEE fennállását 1866. december 9-től számítják.

Időről időre, különösen kereksszámu jubileumi évfordulók idején felvetődik a kérdés: vajon nem volna-e jogos az OEE fennállását, működésének jogfolytonosságát e dátum helyett 1851. június 30-tól számítani, s az OEE-t az Ungarischer Forstverein egyenes jogutódjának tekinteni? Addig is, amíg erdészettörténészeink megcáfolhatatlan bizonyossággal véglegesen eldöntik ezt a kérdést, megemlítjük, hogy maguk az alapítók deklarálták 1866. december 9-et az OEE alapításának. Nem sokkal a már említett "módosított" alapszabályok királyi jóváhagyása (1867. június 6.) után ez a dátum került be az egyesület körbélyegzőjébe és arra a levélzáró bélyegre is, amely a korabeli egyesületi jelvényt formázta, s amelyet az OEE alapításának emlékére az első magyar levélzáró bélyegként hozott az egyesület forgalomba. Húsz évvel később, 1886. december 12-én nagy jubileumi közgyűléssel emlékezett meg az egyesület frissen felépült székházában az alapítás húszéves évfordulójáról. Az OEE történetéről 1900-ban megjelentetett füzet első mondata is 1868. december 9-ét deklarálja az egyesület megalakulása időpontjának, épp úgy, mint az az "Emlékirat", amelyet megalakulásának 40. évfordulója alkalmából adott ki az OEE 1906-ban. Mindkét utóbbi dokumentum hangsúlyozta, hogy "... a lényegre nézve oly tökéletes volt az átalakulás, hogy közösséget, benső összefüggést a régi és az új egyesület között megállapítani nem lehet, akár működésük szellemét és

irányát vizsgáljuk, akár azt a közösséget tekintjük, melyre támaszkodtak s melyre hatni igyekeztek."

Ugy véljük, hogy ezek a tények és dokumentumok jelenleg elégségesek annak bizonyítására, hogy az Országos Erdészeti Egyesület alapításának dátuma: 1866. december 9. Ezen a vasárnapi délelőttön alapította meg a "Köztelken" a M.kir. Helytartótanács kiküldöttének, mint királyi biztosnak a jelenlétében 43 magyar érzelmű erdészeti szakember és velük tartó ügypártoló az egyesületet, amelynek székhelyét Pestre tették át, a Magyar Erdészegylet pozsonyi székhelyével ellentétben.

Az alapítástól az I. világháborúig

Az 1867-es osztrák-magyar kiegyezés, a nemzeti önrendelkezési jog nagyban visszanyerése megnyitotta az utat a modern piacgazdaság magyarországi fejlődése előtt és szédítő ütemű változást hozott (annak pozitív és negatív vonásaival együtt). A fejlődésnek ez a gyors dinamikája tükröződött az Országos Erdészeti Egyesület életében is. Például (amint említettük) a megalakuláskor 43 fő volt jelen, 1880-ban már 975, 1890-ben 1879, 1900-ban pedig 2019 főre rugott a taglétszám. Az induló vagyon mintegy 180 koronát tett ki, 1870-ben viszont már 86 ezer, 1880-ban 248 ezer, 1890-ben 620 ezer, az egyesület 40 éves fennállásának idején pedig 875 ezer korona volt a könyv szerinti vagyon (értékpapirokban, ingó és ingatlan vagyontárgyakban, készpénzben). Ennek a gyors ütemű fejlődésnek egyik látványos eredménye volt a saját székház felépítése is. Fennállásának 20. évfordulója alkalmával, 1886-ban vette birtokába az egyesület Budapestén, a Lipótvárosban, az Alkotmány utca és Honvéd utca sarkán Cziegler Győző műegyetemi professzor tervei szerint épült háromemeletes épületet. A szép kivitelű, masszív, jó állapotban levő épület (emléktáblával megjelölve) ma is látható. Az épület az egyesületi működés minden igényét kielégítette: elnöki és titkári dolgozószoba, közgyűlési terem, könyvtár, szakmai gyűjtemények, az egyesületi szaklap szerkesztősége, titkári és személyzeti lakások stb. kaptak benne helyet. Itt működött az OEE egészen 1950-ig, amikor is egy törvénytelen intézkedés nyomán megválni kényszerült a jól megrakott, ősi fészektől és megkezdődött évtizedekig tartó hanyatttatása (s azzal együtt ingó vagyonának szakadatlan lemorzsolódása).

Az egyesület szellemi működését azzal kezdte, amire a létrehozását is indokló történelmi helyzet predesztinálta. Az első és legfontosabb volt egy korszerű erdőtörvény megalkotása. Ezen a téren (az OMGE Erdészeti Szakosztályának munkásságát is figyelembe véve) a több mint egy évtizedes harc és erőfeszítés meghozta gyümölcsét az 1879 évi XXXI. törvény cikk formájában. A törvény fordulatot hozott a magyar

erdőgazdaságban, megvetette az alapját az államilag jóváhagyott és ellenőrzött rendszeres erdőgazdasági üzemterv szerinti erdőgazdálkodásnak, a korszerű államerdészeti szervezet létrehozásának, az alsófokú szakemberképzésnek és a modern gazdálkodás több más alapvető feltételének. Megalkotásában számosan részt vettek, de közülük kimagaslik Divald Adolf, aki a Pénzügyminisztériumban az állami erdők ügyeinek főnöke volt, továbbá utóda, Wagner Károly első alelnök, s nem utolsósorban Tisza Lajos gróf, az egyesület évszázados történelmének egyik legkonstruktívabb elnöke. (A fiatal Bedő Albert egyesületi titkár országos főerdőmesterként már főleg a törvény végrehajtásából vette ki a részét, ami persze cseppet sem volt kisebb feladat, mint magának a jogszabálynak a megalkotása.) Az idővel kiütköző fogyatékosságai ellenére is ennek a törvénynek az alapján intézték a magyar erdők ügyeit 55 éven keresztül.

Egyéb alapvető fontosságú jogszabályok megalkotásából is kivette a részét a fiatal egyesület, pl. az 1872-1883. évi vadászati törvény, a vízjogi törvény, a községi és más (volt urbéres és közbirtokossági, városi stb.) erdők állami kezelésére vonatkozó törvény, a vám- és kereskedelmi szerződések, a legeltetési törvény stb.

Az erdészeti politika terén elért sikerek mellett egyértelmű, maradandó eredményeket hozott az egyesületnek a szakirodalmat és a szaktudományok fejlesztését patronáló tevékenysége. Először is 1873-ban megvásárolta Divald Adolftól és Wagner Károlytól az általuk 1862-ben indított "Erdészeti Lapok" tulajdonjogát és azóta folyamatosan megjelenteti saját közlönyeként a folyóiratot. E mellett 1907-1920 között egy másik folyóiratot is megjelentetett "Az Erdő" címmel, elsősorban az alsófoku képzettségű erdészeti személyzet számára.

Igen jelentős lépésnek bizonyult az az intézkedés, hogy 1876-ban Deák Ferenc alapítvány elnevezéssel pénzalapot hozott létre az egyesület az erdészeti szakirodalom fejlesztésének céljára. A magyar nyelvű erdészeti szakirodalom pilléreit rakták le ennek kamataiból olyan összefoglaló művek formájában, mint amilyen pl. az erdőbecsléstan, az erdőrendezéstan, az erdőhasználattan, továbbá az erdészeti növénytan, az erdészeti építéstan kézikönyve volt, de máig utolérhetetlen vállalkozás maradt a Millennium alkalmára megjelentetett Magyar Erdészeti Oklevéltár három vaskos kötete is. Népszerűsítő füzetek formájában erdészeti ismeretterjesztő sorozatot is megjelentetett az egyesület a laikus nagyközönség számára, továbbá un. erdészeti ponyvairodalmat. (Íme példaként egy cím az utóbbi körből: "Hogyan lett igazzá a bolond beszéde".)

Elévülhetetlen érdemeket szerzett az egyesület ezekben az évtizedekben az erdészeti szakoktatás és a kutatás fejlesztéséért folytatott erőfeszítéseivel. Ennek (is)

tulajdonítható, hogy a selmeci akadémia erdészeti szakán az oktatási nyelv már 1867-ben a magyar lett. 1883 őszén pedig Ásotthalmán megnyitotta kapuit az első állami alsófokú erdész szakiskola (amit azután gyors ütemben követett további három Lipótújvárott, Görgényzentimrén és Temesvár-Vadászerdön). A Millennium alkalmából 1896-ban Budapesten rendezett országos erdészeti nagygyűlésen pedig az OEE kezdeményezte a magyar erdészeti kutatások szervezett megindítását (ami azután az ezredfordulóig meg is valósult, önálló szervezetként, de a selmeci akadémia és a négy szakiskola bázisán).

A Deák Ferenc alapítvány mellett az egyesület egész sor egyéb alapítványt is működtetett, főként karitatív jelleggel (szerény anyagi helyzetű erdészifjak tanulásának támogatása, elhunyt erdészek özvegyeinek és árváinak segélyezése stb.).

Ezeket az egyesület aranykorának nevezhető évtizedeket a századforduló után egy viszonylagos lelassulás követte. Ekkor is fontos szakmai kérdések kerültek napirendre az egyesületi életben, főként az erdőgazdálkodás belterjessé tétele, a házilag kezelés bevezetése, az erdőművelés fejlesztése (a sarjerdőgazdálkodás visszaszorítása, a szakszerű gyérítések végrehajtása, az értékes őshonos kemény lombos fafajok felkarolása stb.), s az alföldfásítás fokozása. A stagnáció jelei abban is megmutatkoztak, hogy az egyesületi egészség lényegében felbomlott és sorra-rendre alakultak meg a vidéki erdészeti egyesületek, saját programmal és tiszttikarral, olykor saját szakfolyóirattal is.

Az I. világháború évei alatt, a társadalmi élet körülményeinek kedvezőtlenre fordulásával párhuzamosan az egyesület tevékenysége is alaposan beszűkült. A háborút közvetlenül követő katasztrófális gazdasági helyzetben pedig anyagilag tönkrement, készpénzben és értékpapírokban fekvő vagyonát az infláció elsöpörte. A régi gazdagságból csak a székház és berendezése, a becses könyvtár maradt meg. Az országokkal együtt az egyesületre is nehéz évek következtek.

Egyesületi élet a két világháború között

A kíméletlen trianoni békediktátum letaglózta a magyar népet és máig ható nemzeti traumát okozott. Az erdészet elszenvedett veszteségei az országos átlagot is jóval meghaladták, hiszen az un. trianoni utódállamoknak odaitélt területekkel együtt elveszett az erdők 84 %-a, mégpedig az ökológiailag és gazdaságilag egyaránt legszebb, legértékesebb, legjobban felszerelt erdőállományok. A tekintélyes kiterjedésű állami erdők és a leginkább keresett fát nyújtó fenyvesek aránya szinte semmivé zsugorodott. A magyar erdészet a természetes létalapját csaknem teljesen elvesztette.

Az erdőkkel együtt alaposan megcsappant a háború által már egyébként is jócskán megtizedelt egyesületi taglétszám is. Az anyaországban maradtak jórésze megélhetési gondokkal küszködött. Az elcsatolt területekről haza menekülők (az álláshelyek telítettsége miatt) csak élezték a kibontakozó kenyérharcot.

Az erdészeti országos vezetése előtt világossá vált, hogy az ország gyökeresen megváltozott természet- és gazdaságföldrajzi viszonyai egy teljesen új erdészpolitikai koncepció felállítását és követését követelik meg. Ennek kidolgozása Kaán Károly erdőmérnök, földművelésügyi helyettes államtitkár, az államerdészeti főnöke, az egyesület alelnöke nevéhez fűződik. A koncepció középpontjában egy nagyszabású alföldi erdőtelepítési-fásítási program állt, amely nem csak az ország kitermelhető fatömegét volt hivatva fokozni, hanem legalább ilyen fontosnak tartotta a magyar nép életének ökológiai feltételeit is javítani az alig 11-12 %-os erdősültségű, kopár országban. Ráadásul azzal a haszonnal is járt volna, hogy egész sor munkaalkalmat jelentett volna az erdészeti szakemberek számára. (Kaán Károlyt meg is vádolták, hogy ezt az egész nagyszabású programot csupán erdész szaktársai érdekében találta ki.)

A koncepció jogi (és ami ezzel egyenlő: hatalmi) megjelenítése 1923-ban történt meg, amikor is az Országgyűlés elfogadta az ezzel kapcsolatos törvénysorozatot. Sajnos, a megvalósítás a pénzforrások szűkössége miatt vontatottan haladt és ez is hozzájárult a szakmán belüli kenyérharc már említett kiéleződéséhez. Társadalmi síkon ez az Országos Erdészeti Egyesületben jelentkezett az egyes érdekcsoportok közötti, olykor személyeskedésig fajuló kemény összecsapásokban. Az egyesületi rendezvényeken éveken keresztül szinte egyeduralkodóvá váltak a fapiaci, faellátási, fakereskedelmi, árpolitikai, szállítási, export-import témák. Az egyesületet, mint szakmai közéleti fórumot meg is próbálták az egyes érdekcsoportok a saját céljaik eszközeként felhasználni. Ezekben a csetepatékban az egyesület végző soron igyekezett a hazai erdőgazdasági termelés érdekeinek védelmében fellépni.

Ennek a háború utáni kaotikus, olykor sötét éveknek voltak pozitív vonásai is. Például az alföldfásítási program felkeltette az ökológiai témák iránti érdeklődést (termőhelyi tényezők, természetes növénytársulások, illetve ezek összefüggései és az így nyert felismerések felhasználása az erdőtelepítésekben stb.). Ez szellemi pezsgést hozott az egyesületi életbe, ami mind az ott tartott előadások, mind pedig az egyesületi szaklap tartalmán tükröződött. Ez a szellemi pezsgés értékes és maradandó eredményekkel gazdagította szaktudományunkat, amelyek szakmai szempontból megkönnyítették a II.

világháború utáni nagyarányú erdőtelepítések és fásítások beindítását, s fokozták a munka eredményességét.

A két világháború közötti évtizedek másik igen pozitív szakmai jelensége volt második modern erdőtvényünknek, az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935. évi IV. törvénycikknek a megalkotása, az abban való egyesületi részvétel. Az egyesület egyrészt önálló, teljesen kidolgozott saját törvényjavaslat előterjesztésével járult hozzá a törvény létrehozásához. Másrészt pedig azzal, hogy széles, nyílt fórumot biztosított az előkészítő vitákhoz, annak az ésszerű kompromisszumnak a megteremtéséhez, amelynek a különböző érdekcsoportok közötti létrejötte a törvény megalkotásának szükségszerű, elkerülhetetlen feltétele.

A 20. század magyar erdészettörténetének legreprezentatívabb eseménye ugyancsak erre a korszakra esett: a II. Erdészeti Világkongresszus, valamint a IUFRO (Erdészeti Kutató Intézetek Nemzetközi Szövetsége) ehhez időben és részben térben is szorosan kapcsolódó IX. Kongresszusának magyarországi lebonyolítása. Az egyesület (aktivistái révén) mindkét nagy nemzetközi rendezvény lebonyolításába bekapcsolódott és ezzel hozzájárult ahhoz, hogy azok magyar nemzeti szempontból nagy sikerrel zárultak. E siker csúcspontját jelentette egyesületi szempontból, hogy az OEE elnökét, Waldbott Kelemen bárót nem csak a világkongresszus elnökévé választották meg, hanem a kongresszus határozata nyomán Berlinben 1938-ban létrehozott Nemzetközi Erdészeti Központ (C.I.S.) első elnökévé is.

1938-tól kezdődően az un. első, majd a második bécsi döntés alapján megkezdődött egyes, 1920-ban elcsatolt országrészek visszacsatolása Magyarországhoz (Felvidék, Észak-Erdély, Kárpátalja, Délvidék). Ezek az események a szakmai közvélemény figyelmét is más irányba terelték. Így azután nem keltett komolyabb figyelmet az a kezdeményezés, amely (Első Fecske jelige alatt) erdőmérnöki körből kiindulva (ma már nem tudni, mekkora személyi bázisra támaszkodva) az egyesület belső életének reformját sürgette. Lényegében azt, hogy az OEE szabaduljon meg az erdőbirtokosok politikai tulsúlyától, egyesületen belüli számarányukat messze meghaladó befolyásától és az egyesület legyen ismét az erdészeti szakemberek, elsősorban az erdőmérnökök egyesülete. Ezt a kérdést már a történelemnek a II. világháború utáni menete döntötte el.

A II. világháború utáni évtizedek

Sokszor bebizonyosodott már, hogy történelmet jelen időben Irni: nem lehet, nem szabad! Nincs meg a legalább viszonylag objektív történetíráshoz szükséges történelmi távlat, a történetíróit szubjektív benyomások akadályozzák a

tárgyilagos képkalkotásban és sokszor még az adatforrások is feltáratlanok, fontos adatok hiányozhatnak az események tárgyyszerű rögzítéséhez, még inkább az elfogulatlan, komplex szemléletű értékeléshez. Ezért a II. világháború utáni évtizedek egyesületi életét, fejleményeit valóban csupán néhány vitathatatlan tény megemlítésével érzékelhetjük.

E korszak nyitányaként a legnagyobb horderejű politikai mozzanat volt a nagybirtokok felosztása, illetve az erdők államosítása 1945-46-ban. Ennek nyomán egycsapásra egy hatalmas állami erdőbirtok alakult ki az országban, amelynek kezelése a szakember-igényt megemelte. Nagyarányú szakemberképzés indult be mind felső-, mind pedig középső és alsófokú szinten. Az erdészeti képzettségű emberek száma egy évtized alatt a háború előtti létszám többszörösére növekedett.

Ugyanakkor a háború (1945) előtt működött erdészeti egyesületek közül egyedül az OEE újította fel a működését 1947 végén, hatósági engedéllyel. Így az OEE-re hárult az a szerep, hogy ezeknek az embereknek a számára egyesületi fórumot nyújtson szakmai társadalmi szereplésükhöz. A taglétszám állandóan emelkedett, s az 1970-es évekre megközelítette a 6000 főt.

Az egyesület valószínűleg azért nem került (rengeteg más régi egyesülethez hasonlóan) az 1945-1950 közötti években felosztatásra a hatóságok részéről, mert 1948-ban (a 14 alapító egyesület egyikeként) belépett a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségébe (MTESz). Ezt követően szervezete és részben munkamódszere, működési rendszere is sokban igazodott a MTESz más egyesületeiéhez. A vezetőség irányítása alatt a korábbi igazgatóválasztmány egy kisebb létszámú (kb. 25-35 fős) elnökségre és egy nagyobb (kb. 60 fős) választmányra oszlott. Sorra jöttek létre különböző központi szakosztályok és szakbizottságok, valamint a jelentősebb vidéki erdészeti centrumokban a helyi csoportok. 1949-től kezdve az évi közgyűléseket egyre gyakrabban rendezték meg vidéki vándorgyűlésként, amelyek egyre nagyobb tagsági létszámot (olykor 800-1000 főt is) megmozgató társadalmi és szakmai demonstrációkká váltak. Szokásba jött a kétnapos vándorgyűlések szervezése, amikor is általában az első napon bonyolították le az egyesületi törvény által előírt közgyűlési aktust, a második napon pedig szakmai bemutatókra, tanulmányutakra került sor.

A központi szakosztályok általában egy-egy termelési ágazat (erdőművelés, fakitermelés, gépesítés stb.) vagy más funkció (pl. erdészettörténet) fejlesztésére, kultiválására szerveződtek önkéntes alapon, míg a szakbizottságokat az elnökség hívta életre valamely célfeladat (pl. a szakoktatási kérdések) társadalmi előmozdítására. A helyi csoportok a horizontális és vertikális információáramlás, helyi termelési feladatok szakszerűbb megoldásának előse-

gítése, a társadalmi-emberi kapcsolatok, a szakmai együvé-
tartozás ápolásának színterei.

Az egyesület központi szervei (elnökség, választmány) a szervezeti belső élet elvi irányítása mellett erdészet-politikai kérdésekkel foglalkoztak: a középtávú népgazdasági tervek, távlatibb koncepciók ágazati részének társadalmi megvitatásával olyan mélységben és hatékonysággal, ahogyan azt a körülmények lehetővé tették.

Az állami (minisztériumi) ágazat-irányítás és az egyesület között különösebben éles konfrontációkra nemigen került sor, bár a viszony nem volt mindig szívélyes. Élesebb ellentét az 1980-as évek második felében, az általános társadalmi-gazdasági válság elmélyülésével párhuzamosan alakult ki, amikor is a szakembergárda már megsokallta, hogy az erdőgondozói munkája értékelésével szemben a vállalati eredmény szakadatlan fokozása került túlsúlyba.

Az egyesület fölött egy időben az állami felügyeletet, a politikai felügyeletet pedig minden időben a MTESZ gyarkorolta az un. pártállam rendszerének négy évtizede alatt. Ez a fennhatóság hol liberálisabb, hol erőteljesebb volt. Az utóbbi főként bizonyos centralizációs törekvésekben nyilvánult meg, amit azonban a tagegyesületeknek többnyire sikerült letompítani.

E korszak számtalan eseménye közül még egy figyelmet érdemlő jelenséget emelünk ki. Ezekben az évtizedekben az egyesület nemzetközi kapcsolatai az 1945 előttiékhöz képest szinte elképzelhetetlen mértékűvé fejlődtek. Számos országból, de főként Nyugat- és Észak-Európából, valamint a keleteurópai egykori szocialista országokból több száz, sőt több ezer szakember (és hozzátartozó) látogatott Magyarországra az egyesületi kapcsolatokon keresztül és hasonlóképpen igen sok egyesületi tag jutott el külföldre ugyanezen az úton.

Ezek az utazások először, az 1950-es, 1960-as években főként un. devizamentes cserelátogatásokat jelentettek. Az 1970-es években (e forma fenntartása mellett) egyesületi keretek között gyorsan kibontakozott a szakmai turizmus, amikor is az egyesület szerény jövedelmet is tartalmazó térítés ellenében szervezte meg és bonyolította le külföldi szakmai csoportok ugyancsak szakmai tartalmu magyarországi tanulmányútját. Az így nyert devizabevétel egyrészt stabilizálta az egyesület anyagi helyzetét, másrészt bizonyos fedezetet is nyújtott magyar szakemberek külföldi utaztatásához.

Végül megemlítjük, hogy az egyesület által a háború után alapított és adományozott (Bedő Albertről, Kaán Károlyról és Carolus Clusiusról elnevezett) emlékérmek örvendenek a szakmában a legnagyobb erkölcsi elismerésnek.

Az Országos Erdészeti Egyesület elnökei és titkárai

Elnökök:

Keglevich Béla gróf	1866-1875
Tisza Lajos gróf	1875-1899
Bánffy Dezső báró	1898-1911
Tallián Béla báró	1912-1921
Ghillány Imre báró	1921-1922
Széchenyi Bertalan gróf	1922-1925
Hadik János gróf	1925-1933
Waldbott Kelemen báró	1933-1945
Sébor János dr.	1947-1948
Haracsi Lajos dr.	1948-1950
Láng Lajos	1950
Haracsi Lajos dr.	1951-1952
Lády Géza	1952-1954
Partos Gyula	1954-1956
Madas András dr.	1956-1979
Herpay Imre dr.	1979-1990
Schmotzer András	1990-

Titkárok (1952-től főtitkárok)

Bedő Albert dr.	1866-1880
Horváth Sándor	1880-1899
Bund Károly	1990-1929
Bíró Zoltán	1929-1935 (ügyvezető címmel)
Mihályi Zoltán dr.	1935-1947
Jablánczy Sándor dr.	1947-1950
Benedek Attila dr.	1950-1952
Kutasy Viktor	1952-1957
Sali Emil dr.	1957-1963
Fekete Gyula	1963-1971
Király Pál dr.	1971-1985
Gáspár-Hantos Géza	1985-1990
Barátossy Gábor	1990-

A Tanulmányi Állami Erdőgazdaság

A Tanulmányi Állami Erdőgazdaság az ország területileg egyik legkisebb erdőgazdasága, de jellegénél fogva mégis jelentős. Az erdőgazdaságnak sajátosan két fő feladatnak kell megfelelnie. Az egyik, ami nevében is szerepel, a Sopronban működő erdészeti felső-, középszintű erdészképzésben, valamint az erdészeti kutatásban való aktív közreműködés. A másik, mint állami vállalat, a vállalati gazdálkodásnak, szakmai előírásoknak is maradéktalanul meg kell felelnie. E kettős, többször egymás ellen ható tényező összehangolása napi feladatunk.

Az erdőgazdaság szervezeti megújulásával alkalmazkodik a jelen kor követelményeihez. Fő elv az önállóság megteremtése minden területen. Az önállóság a munkakörök egyértelmű elkülönítésében, a jog- és hatáskörök pontos meghatározásában, minél több önelszámoló egység (erdészetek, kereskedelmi üzletág, élező üzem, faházüzem stb.) kialakításában jelentkezik. Ennek megfelelően visszaállításra került a kerületvezetői rendszer, bevezetésre kerül az erdészetvezető és erdészetvezető helyettes, két fős vezetés az erdészeteknél. A központból önálló ágazatvezetők és munkatársaik tervezik, koordinálják, ellenőrzik az erdőgazdaság tevékenységét, de közvetlen beavatkozásra a végrehajtásban csak kivételes esetekben van joguk. Az ágazatvezetők önállóságát biztosítandó, a főmérnöki munkakör megszüntetésre került. Az új rendszerben a szükséges munkakörökhöz a legmegfelelőbb személyek kerültek, így az erdőgazdaságnál létszámfejlesztés is történt.

A szervezet hatékony működését különböző fórumok segítik, így az önállóan létrehozott igazgatótanács. Ez, az igazgató egyszemélyi felelősségét nem csorbitó tanácsadó testület havonta ülésezik, és feladata a jelentős döntések és gazdasági, szakmai munkák előkészítése és végrehajtásának értékelése.

Jelen feladatunk annak kidolgozása, hogyan kapcsolódjon e különleges feladatokkal megbízott erdőgazdaság az átszervezés előtt álló magyar erdőgazdasági szervezethez, valamint az egyetemhez, technikumhoz, ERTI-hez és Sopron városához is. Több változós szervezeti tervekkel készülünk e feladatok megoldására.

Az erdőgazdaságon belüli szervezeti változások is eredményezték, hogy gazdaságunk talpon van, gazdaságilag stabil, hitel felvétele nélkül képes fizetési kötelezettségeit teljesíteni.

Gazdasági helyzetünk megerősítését szigorú költség-gazdálkodással és fokozott kereskedelmi tevékenységgel akarjuk elérni. Ki kívánjuk használni az erdőgazdaság országon belüli kedvező elhelyezkedését. Minden ágazatnak feladata a kereskedelem (mag, csemete, fa, gép, idegen-forgalom stb.). A hatékonyabb kereskedelmi tevékenység elérésére egyszemélyes kereskedelmi üzletágakat is létesítünk.

Szakmai vonalon is vannak tennivalóink. A hegyvidéki területeken az egészségileg megromlott, túltartott állományok felújítása fontos feladat. A probléma rendkívül összetett, sok szempontot kell összehangolni. Ezért a soproni intézmények, zöld szervezetek, lakosság képviselőiből alkalmanként szakmai csoport alakul, mely helyszíni bejárás során a területen alakítja ki álláspontját, melyet az erdőgazdaság végrehajt. Az eddigi bejárásoknak igen kedvező tapasztalatai vannak, ezért a továbbiakban folytatni fogjuk ezt a gyakorlatot.

Nehéz feladat az egészségileg megromlott erdők természetes felújítása, a nagy tarvágások elkerülése. Felújításkor mind a tülevelű, mind a lombos fafajokat alkalmazzuk az egyes erdők nevelése érdekében.

Síkvidéki területeinken folytatjuk az évi kb. 70 ha területen az erdőtelepítést.

Fontos feladat a Sopront ölelő parkerdők megfelelő szinten tartása. Ennek érdekében kis terepjáró tehergépkocsikkal felszerelt munkacsoportokat hoztunk létre. Feladatuk az erdő naprakész tisztántartása, esetleges kidőlt fák eltakarítása, közjóléti berendezések karbantartása és építése.

A fakitermelésben egyre több a vállalkozó. Mennyiségi feladatunk teljesítése biztosított, a minőségi munkavégzés terén van tennivalónk. Korszerű, az oktatás igényeit is kielégítő gépi berendezések és eszközök munkábaállításán dolgozunk (UNIMOG, STEYER stb.), melyekhez megfelelő munkamódszert is kialakítunk.

Túlszaporodott vad okoz károkat a felújításokban. Olyan vadgazdálkodást kívánunk kialakítani, mely összhangban van az erdővel és életközösségével, s mind a két oldal előnyeit kihasználja. A vadásztársaságokkal is új alapokon fogjuk folytatni az együttműködést, közös érdekeltség és szakmai elvárások talaján.

A fafeldolgozó üzemet és a műszaki erdészetet nem akarjuk leválasztani az erdőgazdaságról. Működtetésüket úgy oldjuk meg, hogy eredményükből az alaptevékenységet támogassák.

Kiemelt fontossággal kezeljük a feltárást. A szakszerű feltárás, a megfelelően kiépített utak biztosítják a közlekedést az erdőben. A magán-vállalkozók így könnyen eljuthatnak saját járműveikkel a munka helyszínére. Az erdőgazdasági munkásszállító és tehergépkocsikat csak így tudjuk fokozatosan leépíteni. Az erdész szakgárda figyelme, munkája elsősorban az erdőre irányuljon és ne egyéb szállítási, anyagbeszerzési, stb. problémák megoldására. Ezt az útépités és nyomán az erdeiben könnyen közlekedő magánvállalkozók biztosítják. Ezért jövőnk meghatározó tényezője a szakszerű feltárás.

Az erdőgazdaságot érintő belső és külső szervezeti változások és szakmai feladatok megoldásában messzemenő együttműködést alakítottunk ki az Erdészeti és Faipari Főosztállyal, az Egyetemmel, a helyi Szakközépiskolával és az ERTI soproni állomásával. Bizonyos szakmai kérdésekben a helyi csoportosulások és egyének véleményére is számítunk.

Elvárás, hogy az erdőgazdaság dolgozói magas szinten ismerjék szakmai munkájukat, hiszen számos bemutató, tapasztalatcsere, kísérlet folyik területünkön. A társintézményekkel való megállapodás alapján egymást meghívjuk a rendezvényekre, az egyetem továbbképzéseinek aktív részesei vagyunk. Az erdőgazdaság dolgozóinak munkaköri kötelessége az oktatás, kutatás, továbbképzés kiszolgálása.

Szoros kapcsolatokat építettünk ki az osztrák erdészekkel. Felvettük a kapcsolatot a rosáliai tanulmányi gazdasággal, a bécsi társegyetemmel. Közös bejárásokra és együttműködésre került sor a vasfüggöny lehullása után szabadon közlekedő és károsító vad osztrák és magyar oldalon való együttes, összehangolt megfékezésére. A kapcsolat kiteljesedését jelenti a két ország határán a vándorgyűlés alkalmával rendezendő baráti találkozó.

Az erdőgazdaságról szóló ismertető talán kicsit rendhagyó. Nem a száraz adatokat, hanem a jelen és jövő feladatait, céljainkat akartuk ismertetni az együttműködés reményében.

Ormos Balázs
igazgató

Az Egyetem rövid története

Az Erdészeti és Faipari Egyetem multját tekintve egyike Európa legősibb műszaki felsőoktatási intézményeinek. Jogelődje az 1735-ben alapított selmecbányai Bányatisztképző Iskola, amelyet 1770-ben Mária Terézia akadémiai rangra emelt. Az önálló erdészeti oktatás 1808-ban kezdődött az Erdészeti Tanintézet felállításával, s az első kinevezett erdész tanár a sokoldaluan képzett tudós, Dr. Wilckens Henrik Dávid volt.

1846-ban a Bányászati Akadémia egyesült az Erdészeti Tanintézettel Bányászati és Erdészeti Akadémia néven. 1867-től az addigi német helyett az oktatás hivatalos nyelve a magyar.

1904-ben Bányászati és Erdészeti Főiskola elnevezést kapott a korábbi Akadémiai Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Osztálya. Jelenlegi helyét a Főiskola 1919-ben foglalta el Sopronban, majd 1923-ban neve Bányamérnöki, Erdőmérnöki Főiskola elnevezésre változott. A Főiskola 1931-ben megkapta a doktorrá avatás és magántanári képesítés jogát.

1934-ben a Sopron székhelyű Főiskolát mint Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kart a Budapesti József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemhez csatolták. Az oktatás a II. világháború idején a legnehezebb viszonyok között is folyt.

1949-ben különválasztották az Erdőmérnöki Kart a Bánya-, Kohómérnöki Kartól és a földműveléstudományokat összefogó Agrártudományi Egyetem szervezetébe került.

1952-től önálló egyetemi rangú Erdőmérnöki Főiskolaként működött, 1957-től megindult a faipari mérnökképzés is. 1962-ben az Elnöki Tanács az egyetemi rang mellé megadta az egyetemi címet is Erdészeti és Faipari Egyetem névvel.

A Székesfehérváron működő Földmérési és Földrendezői Főiskolai Kart harmadik Karként 1972-ben csatolták az Erdészeti és Faipari Egyetemhez.

Erdőmérnöki Kar

A felsőfokú végzettségű erdészeti szakemberek, az erdőmérnökök képzése az Erdőmérnöki Karon történik.

A karon folyó oktatás célja olyan mérnökök, később esetleg szakmérnökök képzése, akik magas színvonalú biológiai, műszaki és ökonómiai alapismeretekkel, társadalomtudományi ismeretekkel rendelkeznek és birtokában vannak azoknak a műszaki, technológiai és ökonómiai szakismereteknek, amelyek alkalmassá teszik őket a szakterületükön felmerülő termelési, szervezési, irányítási, fejlesztési és tervezési feladatok megoldására.

A jelentkezők száma évente átlagosan 120 fő, akik közül az utóbbi években mintegy 60 fő kezdheti meg tíz féléves tanulmányait. Az írásbeli és szóbeli részt tartalmazó felvételi vizsgán jelenleg a matematikai, fizikai és biológiai ismereteket vizsgálják, azonban mint az oktatás sok más területe, ez is folyamatosan változik. A pályázók között a gimnáziumban érettségizettek mellett elég nagy arányban fordulnak elő olyan diákok, akik erdészeti szakközépiskolát végeztek.

A leendő erdőmérnökök az első négy 14 hetes szemeszterben elsősorban alaptárgyakat és szakmai alapozótárgyakat hallgatnak. Ennek során szerzik meg azokat a mindenekelőtt mérnöki alapismereteket, amelyekre építve tudják később elsajátítani a sajátos szakmai tárgyakat. A hagyományos mérnöki tudományok mellett ki kell emelni az alapos biológiai, elsősorban növénytani alapképzettséget, hiszen az erdőmérnök tevékenységét az erdőben, egy állandóan változó életközösségekben végzi. Társadalmi és gazdasági helyzetünkben igen fontos az idegen nyelvek ismerete, ennek elmélyítése és a sajátos szakmai szókincs elsajátítása is ebben az időszakban történik.

A szakmai tárgyak oktatása a biológiai, a műszaki és az ökonómiai tudományok egységében történik, ami azt jelenti, hogy a három területhez tartozó tárgyak aránya is megközelítőleg azonos. Az Erdőismerettan, az Erdősfítéstan és az Erdőneveléstan keretében a hallgatók megismerkednek az erdő összetett életközösségével, és más tárgyakhoz kapcsolódva szereznek jártasságot azokban a szerteágazó ismeretekben, amelyek igen változatos termőhelyi viszonyaink között az eredményes fatermesztéshez szükségesek. Az erdőnevelés, de méginkább a megtermelt faanyag kitermelése és feldolgozása nem képzelhető el megfelelő techni-

kai felkészültség nélkül. Az erdészeti géptan tárgyainak keretében a hallgatók azokat az eszközöket ismerik meg, amelyeknek alkalmazását a megfelelő szaktárgyakban, mindenekelőtt az erdőhasználat és részben a fafeldolgozás tantárgyaiban sajátítják el. Az erdőfeltárás és az erdészeti útépités módszereinek és eljárásainak oktatása külön tárgyak keretében folyik. A megszerzett szakmai ismeretek egyfajta szintetizálása történik az Erdőrendezéstan című tárgyban és az ágazati gazdaságtanhoz kapcsolódó tárgyakban, ami természetesen nem nélkülözheti a számítástechnikai ismereteket sem. A későbbi erdőmérnök számára elemegredhetetlen ökológiai szemléletet a Környezetgazdálkodástan és részben az Erdészeti vízgazdálkodástan mélyíti el. Azok a hallgatók, akik egy-egy részterületen kívánják alaposabbá tenni ismereteiket, számos szakmai fakultatív tárgy között választhatnak.

A nélkülözhetetlen gyakorlati ismereteket az előadásokkal körülbelül azonos mennyiségű évközi laboratóriumi, tantermi és terepi gyakorlat, tanulmányutak és a páros szemeszterek utáni, erdészeti üzemnél eltöltendő gyakorlat alapozza meg. Az utóbbit örvendetes módon egyre több hallgatónak van lehetősége külföldön eltölteni.

Az erdőmérnökhallgatók a 9. és a 10. félévben készítik el diplomatervüket, ami valamelyik fontos szaktárgyhoz kapcsolódik és rendszerint olyan témával foglalkozik, ami meghatározott üzemi igényeket is kielégít.

A vizsgakötelezettségüket teljesítő, abszolutóriumot szerzett jelöltek diplomatervük megvédése és sikeres államvizsga letétele után kapnak okleveles erdőmérnöki címet. A diplomatervek megvédése a feladatot kiadó tanszék által összeállított bizottság előtt történik, esetleg rokon tanszékek és üzemi szakemberek jelenlétében. Az államvizsga komplex jellegű szóbeli vizsga, és négy alapvető szaktárgy ismeretanyagának ellenőrzésén alapul, azonban ennek megváltoztatása is napirenden van.

A végzett erdőmérnökök elhelyezkedése a változó és újabb változások előtt álló edőgazdaságoknál egyre több nehézségbe ütközik, azonban a kar sokoldalú és szakmailag magas színvonalú képzéssel kívánja elősegíteni, hogy a fiatal szakemberek ne csak a szűken vett erdőgazdálkodás területén találjanak maguknak munkalehetőséget.

A magyar társadalomban bekövetkező változások az erdészeti felsőoktatást sem hagyja érintetlenül. Az oktatás korszerűsítésének első lépéseként elkészült egy olyan új tanterv, amely lehetőséget ad a hallgatóknak a 6. félév befejezése után egy-egy súlyponti téma elmélyítésére. További tanterv fejlesztéseinknél az óraterhelés csökkentése lehet célunk az egyéni felkészülés fokozása érdekében.

Vizsgarendszerünk átalakításával a kibocsátás szintjén kívánjuk szabályozni a Karon végzett erdőmérnökök számát. Célunk - ami megfelel az országos elképzeléseknek és az intézmény céljának is - egy liberálisabb felvételi minősítés után egy teljesítmény központos vizsga - szigorlat - állami vizsga rendszer bevezetése. Célszerűnek tartanánk, ha a frissen diplomázott erdőmérnökök 2 év kötött tematika szerint végzett gyakorlat után állami vizsgát tennének egy állami vizsgáztató bizottság előtt. Ez a vizsga jogositana fel bizonyos - az erdőtörvényben szabályozott - munkakörök betöltésére.

Intézményi és kari érdekeket szolgál egyaránt az okleveles vadgazda és az általános környezetmérnök képzés megindítása, amelynek terveit és elképzeléseit engedélyeztetésre felterjesztettük.

Az egyetemi szintű oktatást széleskörű, elmélyült kutatással lehet megalapozni. Ezért a kutatások finanszírozási rendszerének átalakulása idején sem lehet lemaradni a tudományos munka végzéséről. Mint az ország egyetlen erdészeti felsőoktatási intézménye szeretnénk, ha kutatási erőnket az erdészeti gyakorlat szolgálatába tudnánk állítani.

A faipari mérnökök képzése 1957-ben indult az akkori Erdőmérnöki Főiskolán külön szak keretében, majd 1962-től az Erdészeti és Faipari Egyetemmé szerveződő intézmény Faipari Mérnöki Karán folytatódott.

1972 óta faipari üzemmérnököket is képez a Kar hároméves, illetve levelező tagozaton négyéves tanulmányi idővel. Legújabban papíripari mérnök-képzés is megindulhat külön szakként.

A faipari mérnöki illetve üzemmérnöki pálya alapvetően műszaki pálya, a jelelmentkező fiataloknak matematikából és fizikából szerzett felkészültségükre kell támaszkodniuk már a felvételi procedura időszakában. Emellett rajzi kifejező készséget és térlátást várunk el a leendő hallgatóktól.

Tanulmányaik során a hallgatók a mérnöki stúdiumokat megalapozó természet-tudományi ismeretekkel, alkalmazott mérnöki ismeretekkel és a faipar sajátos szakmai ismereteivel találkoznak. Ez utóbbiak bizonyos biológiai megalapozást is igényelnek, hiszen az az anyag, amivel a faipari mérnök dolgozik, biológiai produktum. A korszerű mérnök természetesen nem nélkülözheti az informatikai-számítástechnikai-közgazdasági-üzletviteli, valamint nyelvi ismeretek alapjait, illetve azok szakmaspecifikus részét sem.

Az üzemmérnökök képzése sokkal inkább a gyakorlati készségek kialakítására orientált, mint a mérnöké, ez már az alaptárgyak felépítésében is megmutatkozik. Ugyanakkor a mérnökök tanulmányainak is nélkülözhetetlen részét képezi a különböző laboratóriumokban, tanműhelyben ill. üzemekben folyó gyakorlati oktatás.

Magyarország faipari felsőoktatását, a Soproni Egyetem Faipari Mérnöki Karán folyó képzést sok más, főként nyugateurópai és tengerentúli, hasonló profilú intézményben végzett képzéstől alapvetően megkülönbözteti az, hogy míg az említett intézmények főként az elsődleges faiparra koncentrálnak, és a másodlagos faipart külön intézmények vállalják fel, nálunk a képzés a faipar egész spektrumát átfogja. Így kiterjed a fűrésziparra, falemeziparra, rosttechnológiára, bútorgyártásra, épületasztalos iparra, a legkülönbözőbb fából készült termékekre, a fa kémiai feldolgozására, fa épületszerkezeti elemek tervezésére és gyártására, bár az utóbbiakra talán éppen kisebb hangsúllyal, mint a fejlett nyugati országokban.

A képzési profilt jól tükrözi a Kar tanszéki tagozódása. Több alaptantárgy oktatását - célszerűen - a két Kar tanszékei közösen látják el /pl. a matematikát, ábrázoló geometriát, kémiát az Erdőmérnöki Kar tanszékei, a mechanikát, fizikát, elektrotechnikát a Faipari Mérnöki Kar tanszékei mind a két Kar részére/. A szakmai stúdiumokat a Faipari Géptani Tanszék, a Faanyagismerettani Tanszék, a Fűrészipari Tanszék, a Bútor- és Épületasztalosipari Tanszék, a Falemezipari Tanszék, az Építéstani Tanszék illetve a Papíripari Szakon a Cellulóz és Papírtechnológiai Tanszék adja.

Az utóbbi években a Karnak mind a Mérnöki, mind az Üzemmérnöki Szakán 40-50 fős - néha kisebb - évfolyamok indultak, a végzős évfolyamok létszáma 30 körüli mindkét szakon. Ez azt jelenti, hogy egyidejűleg a Kar kb. 300-350 nappali tagozatos hallgatóval foglalkozik. A Papíripari Szakra jelentkezők vagy erre a szakra átváltók a Mérnöki Szak létszámkeretéből válnak ki.

A Faipari Mérnöki Szakon belül is - tekintettel arra, hogy a szakterület nagyon szerteágazó - a hallgatók koncentrálnak egy-egy részterületre a kötelező általános ismeretek megszerzése mellett. Ebben az irányban hat az oktatásfejlesztési munkánk. Ez azonban csak akkor lehet eredményes, ha az elméleti ismeretanyag specializáló fejlesztése mellett a korszerű kísérletezés, gyakorlás lehetőségét is megteremtjük. Ezt a célt szolgálja több egyéb fejlesztés mellett az anyagvizsgáló laboratóriumaink eszközbeli és metodikai fejlesztése, számítástechnikai eszközök és programcsomagok beszerzése, megismerése, elektronmikroszkópon végzett vizsgálatok körének kibővítése, s természetesen mindezeknek a képzésben való hatékony alkalmazása. Az eredményes gyakorlati képzés elképzelhetetlen a faipari tanműhelyünk nélkül, melynek további korszerűsítése az új típusú üzemmérnökképzés kulcskérdése.

A Kar végzősei - mérnökök és üzemmérnökök - a faipar legkülönbözőbb területein találhatnak képzettségüknek megfelelő munkakört a termelés műszaki és gazdasági irányításában, elsősorban a mérnökök a tervezésben, kutatásban, fejlesztésben, vállalatoknál és tervező vagy kutatóintézeteknél, szakoktatásban, illetve igazgatási szerveknél.

Földmérési és Földrendezői Főiskolai Kar, Székesfehérvár

Az Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karának jogelődje 1959-ben egy középfokú utépitő technikumból vált ki. Az oktatás 1962-től három, 1969-től négy, 1989-től öt, 1990-től hat tanszéken már önálló intézmény keretében folytatódott. A főiskolai cím elnyerésével együtt 1972-ben került a Sopronban működő Erdészeti és Faipari Egyetem kötelékébe. Székhelye Székesfehérvár, ahol a szakmai és a földrajzi elköteleződés miatt továbbra is viszonylagos önállóságot élvez.

A főiskola 1972-től üzemmérnöki szinten végzi a földmérő, 1975-től pedig a földrendező szakosok képzését. A jelentkező fiatalokat az oktatási törvény által megszabott feltételek teljesítése esetén lehet felvenni. Jelenleg írásban és szóban kell vizsgát tenni matematikából, valamint fizikából. A földmérő, térképész, vízügyi és geológiai szakközépiskolások számára évenként előírt szaktárgy helyettesítheti a fizikát.

Melyek azok a személyiségjegyek, amelyek alkalmassá tesznek erre a pályára? A földmérő és földrendező munkakörülményeit kettősség jellemzi. Az egyik - az "uttörő" szerep - a természeti környezet első feltárása, az időjárás viszonyosságainak és a környezeti ártalmaknak kiszolgáltatva végzett mérések, adatgyűjtések. A másik - a "szellemi munka" szerep - a magas műszaki szintű berendezések használata, adatbázisok vagy térképek előállítása számítógépek segítségével. Mindkét szerep vállalásához, a jó fizikai kondíció és kitartó koncentrálókéesség mellett, a térképek és számítógépek iránti vonzódás, valamint jó műszaki-esztétikai érzék is szükséges.

Az alapvető szakismereteken kívül a földmérők inkább az iparban, a földrendezők pedig a mezőgazdaságban hasznosítható szakképzésben részesülnek, az eltérés mértéke

15-20 %-os. A 3200 órás, hat féléves képzés kétharmadában gyakorlati jellegű, formái: előadások, szemináriumok, egyéni és kiscsoportokban végzett gyakorlatok, tanulmányi kirándulások, üzemi gyakorlatok. A szaktudás megszerzésének folyamatos ellenőrzését közel harminc kollokvium, illetve husz gyakorlati vizsga biztosítja. Az oklevél megszerzésének feltételei: a végbizonyítvány, az önállóan készített szakdolgozat és a sikeres államvizsga.

Legalább kétéves üzemmérnöki gyakorlat után, további 300 órában, levelező formában történik a továbbképzés. Napjainkig a geodéziai adatfeldolgozás, a fotogrammetria és az ipari geodézia területén szerzett szaktudás alapján, a nappali képzés feltételei mellett nyertek szaküzemmérnöki oklevelet. A megváltozott igényekhez igazodva megkezdődött a térinformációs rendszerekkel foglalkozó szaküzemmérnökök képzése is.

Az oktatást és a tanszékek tudományos munkáját mintegy 3000 egyedi, több mint 100 időszakos kiadvánnyal és 20000 kötettel felszerelt könyvtár segíti.

Az európai gazdasági rendszerekhez való csatlakozás jegyében, a főiskola négyéves /4000 órás/ oktatás megindításához szükséges programot dolgozott ki.

Dr. Kovács Zsolt
dékán

Dr. Kosztka Miklós
dékán

Dr. Józ István
főigazgató

Az ERTI Alpokaljai Kísérleti Állomása Sopron

Az ERTI Alpokaljai Kísérleti Állomása a magyar erdészeti kutatás szervezetileg legrégebb, nagymúltú intézménye. Eredete a Vadas Jenő által 1898-ban megszervezett selmecbányai kísérleti állomásig vezethető vissza, amely az első világháború után Sopronba települt át. Irányítása alá tartozott 1924-től a püspökladányi szikkkísérleti telep, és 1931-től a kecskeméti homokfásító telep. Innen irányították a gödöllői fenyő-kísérleteket is.

A II. világháború után Sopronban indult meg a szervezett magvizsgálat, a nyárfa nemesítés. A kutatók jelentős eredményeket értek el az erdei szerszámok kialakítása és karbantartása terén. Az állomás mellett létrehozták az erdei szakmunkásképző első bázisát. 1949-től az állomás feladatköre bővült: a hagyományos erdőművelési, erdőtelepítési és genetikai feladatok mellett megkezdődtek az erdővédelmi, majd az erdészeti gazdaságtani kutatások. Az utóbbi években a fakitermelés szervezésének fejlesztésére és ökológiai vizsgálatokra is kiterjedt a kutatás.

Az erdészeti gazdaságtani kutatások fő feladata az erdőgazdálkodás irányítása közgazdasági módszereinek fejlesztése. Ezen belül különleges jelentőségű a komplex erdőértékelési eljárás kifejlesztése, és gyakorlati bevezetése. Az eljárás segítségével kialakíthatók az erdőgazdálkodás hosszú távú érdekeit biztosító közgazdasági szabályozók. A kutatási eredmények az erdővagyongazdálkodás közgazdasági megalapozásához is hozzájárulnak.

Az Erdőfenntartási Alap képzési és felhasználási rendjének objektív és normatív alapokra való helyezése is fontos feladata az erdészeti gazdaságtani kutatásoknak.

A társadalmi, gazdasági változásokkal összhangban új kutatási területek:

- Szervezeti formák fejlesztése az állami erdőgazdálkodásban.

- Az adózási és támogatási rendszer erdészeti sajátosságai.

- A vállalkozási struktúra változásának irányai, hatásuk a többcélú erdőgazdálkodásra.

Az eddigi kutatási eredmények és a felhalmozott ismeretanyag alapján a gyakorlat számára vállaljuk:

- Fakitermelési és erdőművelési kalkulációs és tervezési eljárások készítését.

- A természeti adottságok és a vállalati jövedelmezőség közötti kapcsolat feltárását.

- A természeti adottságok és a vállalati jövedelmezőség közötti kapcsolat feltárását.

- Vállalati gazdálkodás értékelését, átvilágítást.

- Konkrét erdőterületek értékelését.

Az ökológiai kutatásokban központi szerepet játszik az erdei ökoszisztémákban uralkodó öko-fiziológiai törvényszerűségek feltárása, aminek szomorú aktualitást ad az erdei ökoszisztémák egészségi állapotromlása és stabilitásának csökkenése.

A hetvenes évek végén az erdészeti hidrológia fejlesztése keretében a Soproni Állomáson megkezdődtek azok a vizsgálatok, melyek célja az erdei ökoszisztémák vízmérlegének meghatározása volt.

A nyolcvanas évek közepétől szükségesnek látszott tápanyagforgalmi vizsgálatok megindítása, mert az ökoszisztémák stabilitását és tápanyagigényét enélkül nem tudjuk reálisan becsülni.

Az erdei ökoszisztémák egészségi állapotromlása ok-okozati összefüggések megismeréséhez, az erdővédelem és művelés ökológiai megalapozásához:

- egyrészt az un. ökológiai bázisterületeken telepített mérőeszközök segítségével igyekszünk folyamatosan a légszennyeződés direkt és indirekt (talajon keresztüli) hatását megismerni,

- másrészt az egész országot behálózó ökoszisztémák rendszerében (16x16 km-es nemzetközi rácsháló stb.) az ökológiai körülményekben bekövetkezett változásokat próbáljuk jellemezni.

Fontos területe ma az erdészeti ökológiának a klímaváltozás erdőgazdálkodásra gyakorolt hatásának a becslése.

A Soproni Állomáson a vázolt fő irányokban nemzetközileg is számon tartott alapkutatási eredmények születtek, melyekre építve nagyobb biztonsággal tudjuk a gyakorlat részére:

- helyszíni termőhelyfelvételi és laboratóriumi vizsgálatokra épülő fafajmegválasztási szakvéleményt elkészíteni,

- az erdősült vízgyűjtők víz- és talajszennyeződését kémiai vizsgálatokkal kimutatni,

- az erdei ökoszisztémák hidrológiai szerepét és egyben ebből adódó értékét becsülni,

- a fafajok tápanyagigényét meghatározni, következőképp tápanyagutánpótlási szakvéleményt készíteni,

- az erdei ökoszisztémák egészségi állapotromlásában szerepet játszó termőhelyi tényezők hatását kiszűrni, különösen a légszennyeződés, a talajsavanyodás és a vízrendezés vonatkozásában, valamint

- az erdőkárok naturáliákban kifejezett nagyságát meghatározni.

1984-ben indultak újra fahasználati technológiai és munkatechnikai kutatások a soproni Kísérleti Állomáson. Jelenleg egy kutató dolgozik ezen a területen.

A legfontosabb témák a következők:

- Fahasználati munkatechnikák fejlesztése és oktatása
- Fahasználati technológiai felmérések
- Költség-hozam elemzések
- Munkavédelmi vizsgálatok

A fahasználati munkatechnikák fejlesztése és oktatása témában - osztrák szakoktatási intézmények közreműködésével - új, vagy újra felfedezett munkamódszerek fejlesztése, adaptálása, és terjesztése folyik rövid céltanfolyamok tartása, oktatási anyagok (brossúrák, videofilmek, stb.) elkészítése révén. Ilyen például az utóbbi időben egyre több helyen megtartott "ledarabolási" tanfolyamunk.

A munkatechnikai kutatások tapasztalatait kamatoztatjuk a magyar Fakitermelő Válogatottnál folytatott "edzői" munkában is.

A fahasználati technológiák költség-hozam elemzéseit évek óta közösen végezzük az EFE Erdőhasználati Tanszékével, és ezen elemzések szolgálnak alapul az ERTI Gazdaságtani Osztályának az erdőfenntartási járulékrendszer fejlesztését célzó munkájához.

Költség-hozam elemzési eredményeink felhasználhatók az erdőgazdaságok és a fakitermelő vállalkozók közötti "alku" során is.

A munkavédelem témájában vizsgálatokat végeztünk a finn Erdészeti Kutatóintézettel közösen, a fakitermelésben előforduló baleseti veszélyhelyzetekről, ez a munka azonban jelenleg szünetel.

Ugyancsak Állomásunkon folynak - egy németországi társintézmény bevonásával - a motorfűrészkezelői vágásbetétes nadrágok minősítő vizsgálatai.

Az erdőművelési kutatások keretében a bükkösök új erdőnevelési modelljének kialakítása, a természetes felújítás módszereinek fejlesztése, és a hosszú lejáratú fatermési vizsgálatok elvégzése a fő feladat.

Összeállították az ERTI dolgozói

A középfokú erdész- és faipari képzés helyzete Sopronban

Az 1885-ben Temesvár-Vadászerdőn induló iskola Tata majd Esztergom után 1950-től Sopronban működve képi a középfokú erdészek generációt.

A Róth Gyula Erdészeti és Faipari Szakközépiskola hírnevét az 1950-1968 közötti időben alapozta meg, amikor Dr. Tuskó László vezette tantestület akkor még Erdészeti Technikumban nagyon jó óraterv alapján képezte azokat a szakembereket, akik ma is derékhatát képezik a magyar erdőgazdálkodásnak.

A technikumok megszüntetése után az ezt felváltó szak-középiskolai képzés bár többszörös átalakuláson ment keresztül, valójában máig sem tudta a szakmát szeretők számára megnyugtató módon helyére tenni a középfokú képzést.

A múlt elemzése helyett szeretném a jelen bemutatásán keresztül felvázolni a jövőben ránk váró feladatokat. Az elmúlt pár év társadalmi és politikai változásai történelmi esélyt teremtettek arra is, hogy a szakmákon belül a középfokú képzésben adott keretek között az eddig uniformizált formák helyett versenyhelyzetet is teremtő, önálló arccal rendelkező iskolák alakuljanak ki.

Alapvetően fontos, hogy a gyakorlat részéről megfogalmazódjon a jövőbeni szakemberekkel szembeni igény. Mindent el kell követnünk, hogy szakmán belül az oktatás ne a "futtottak még" kategóriában maradjon. Ezen a téren komoly szemléletváltozásra van szükség, amelynek első jelei már jelentkeznek. Alapvető igény a rendszeres információcsere. Jó lenne, ha természetessé válna, hogy minden olyan szakmai rendezvényre meghívást kapna a szakképzés is, amely segítséget nyújt abban, hogy a legfrissebb ismeretek mielőbb beépüljenek az oktatásba, ugyanakkor rendszeres lehetőséget kell teremteni arra, hogy az oktatásról gyakorlati szakemberekkel is eszmét cserélhessünk.

Csak ebben a szellemben végzett munka eredménye lehet a gyakorlat számára azonnal használható szakemberek kibocsátása.

Az iskola feladata olyan alapos szakmai és általános ismeretekkel rendelkező szakemberek képzése, akik képesek az élet kihívásainak megfelelni. Ugyanakkor biztosítani kell, hogy az általános képzésen túlmenően speciális ismeretek megszerzésére is lehetőséget nyújtson.

Az általános megfogalmazott célok után szeretném felvázolni iskolánk jelenlegi és jövőbeni terveit.

Erdész szakon ötéves technikusképzést, fűrés- és lemezipari ágazaton négy éves szakközépiskolai képzést folytatunk. Már ebből is látható, hogy napjainkban a szakképzésnek jó néhány formája létezik s még iskolán belül is vannak különbségek. Ezek a különbségek azonban nem az előzőekben felvázolt célt szolgálják.

Az ötéves technikusképzés lényege, hogy az első két évben szakmai tárgy alig van, a negyedik év végén a tanulók érettségiznek a közismereti tárgyakból (magyar, történelem, matematika, biológia), majd ötödikéven csak a szakmai tárgyakat tanulva technikusképesítő vizsgát tesznek.

Az eddigiek alapján néhány olyan negatív tapasztalatot szerezünk, mely indokolttá teszi ennek a képzési formának a megváltoztatását. Az első két év során a szakmai tárgyak hiánya azt a célt szolgálja, hogy meglegyen a lehetőség az azonos szakcsoportba tartozó más iskolába történő átlépésre. Erre az elmúlt évek tapasztalata alapján nincs igény.

A negyedik év utáni érettségi megtöri az oktatás folyamatát. Az erre való felkészülés során különösen a második félévben a szakmai tárgyakra kevés energiát fordítanak. Aki ezután elmegy az iskolából, annak szakmailag teljesen felesleges volt itt négy évet letölteni, mivel az ismeretek kb. 50 %-a az utolsó, ötödikévre esik, így félbemaradt ismeretrendszerrel távozik.

Az ötödik évre koncentrálódott szakmai tananyag elsajátítása során az ismeretek egymásra épülése nem valósítható meg, a gyakorlat gyakran megelőzi az elméleti ismereteket. A hatalmas szakmai ismeretanyag elsajátítása során nagyon sok tanulónál a csömör jelei mutatkoznak, ami a korábbi eredményeikhez képest jóval gyengébb teljesítményben mutatkozott.

Továbbra is kevés a gyakorlat, nagyon hiányzik az évközi összefüggő, üzemszerű gyakorlat, bár ezen a téren belső átszervezéssel próbáltunk segíteni.

Szaktárgy jellegzetességéből adódóan ezekre a jelenségekre komolyan oda kell figyelni, hiszen az eredményesség részben függ a képzési formától is.

Faipari képzésünk négyéves szakközépiskolai formában működik. Mint az köztudott, elsősorban fafeldolgozási ismereteket ad és a másodlagos faipar csupán enciklopédikus jellegű. Technikus oklevél megszerzésére egyelőre csak levelező úton van lehetőség.

Mivel a képzés indulásakor, 1980-ban, véleményünk szerint indokolatlanul kettészakították a faipari képzést, így az elhelyezkedési lehetőségeket csökkentő túlzott specializáció jött létre, melynek eredményeként a levelező úton végzett ötödik év lényegében új tananyagot már nem tartalmaz. Pozitívumként el kell mondanom, hogy a gyakorlat visszajelzése szerint kikerült tanulóink alapos ismeretekkel rendelkeznek.

Iskolánk országos beiskolázású intézmény. Sajnos a mai napig sem tisztázódott, hogy a későbbiekben ki lesz az intézmény fenntartója. A szakmai hovatartozás kérdése vélhetően nyugvóponttra jutott azzal, hogy a Földművelésügyi Minisztérium fenntartotta magának ezt a jogot.

További elképzeléseink megvalósításához abból indulunk ki, hogy az Erdészeti és Faipari Egyetem, a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság, az Erdészeti Tudományos Intézet soproni állomása, a Róth Gyula Erdészeti és Faipari Szakközépiskola összehangolt közös együttműködése Sopronban olyan erdész és faipari képzési bázis, amely adottságaival, kapcsolatrendszerével magas szintű szakképzést valósíthat meg.

Az előzőekben leírt társintézményekkel kapcsolatunk jó, együttműködésünket új alapokra helyezve megteremtettük annak lehetőségét, hogy elméleti és főként gyakorlati oktatás területén az eddigieknél jobb feltételek mellett oktathassunk. Az elmúlt évben tantestületünk kidolgozott egy új oktatási koncepciót, amely véleményünk szerint kiküszöbölheti azokat a negatív tapasztalatokat, amelyekről már említést tettem.

Mindkét szakon szeretnénk a nappali öt éves technikusképzést megvalósítani olyan óratervvvel, amelyik hasonló a régi technikumi óratervhez, de ugyanakkor igazodik a megváltozott mai igényekhez is. Ebben megvalósítottuk a tananyag jobb egymásraépülését, növeltük a gyakorlatok óraszámát.

Faipari képzésünkben az egyetemi képzéshez hasonlóan, középfokon is a fafeldolgozás mellett a famegmunkálás oktatásával teljessé szeretnénk tenni ezt a képzési területet is. Ez a törekvésünk találkozott a szakma egyetértésével is. Ennek engedélyeztetése jelenleg folyamatban van. Remélhetőleg 1992-ben már ezen elképzeléseink szerint indíthatjuk oktatásunkat. Az alapvető célkitűzésként megfogalmazott jó szakmai alapképzettség mellett lehetőséget kívánunk biztosítani speciális ismeretek megszerzésére is.

A már működő növényvédelmi és vadgazdasági szaktechnikus tanfolyamok mellett indítani kívánjuk a természetvédelmi szaktechnikus tanfolyamot, amelynek tematikája

már kidolgozott és engedélyezés alatt van. A Fertői Nemzeti Park együttműködésével kitűnő feltételei valósultak meg ennek a képzésnek is.

Terveink között szerepel mind erdészeti, mind faipari vonalon vállalkozási ismereteket adó tanfolyam indítása.

A gyakorlat igényeire felkészülve az előkészítés stádiumában van több speciális ismeretet adó tanfolyam megszervezése is, mint például a választékoló, termékosztályozó, furnérkészítő, felületkezelő. Faipari gépkezelő, élező, ledaraboló, nyeles tisztítófűrész kezelő, munka-gépkezelő szakmák megszerzésére is lehetőséget kívánunk biztosítani a jelentkező igényeknek megfelelően.

Terveink tehát vannak, megvalósításuk emberi tényezőire kitérve elmondhatom, hogy iskolánkban nagyon jó felkészültségű tantestület dolgozik, akik megértették, hogy az iskola és ezen keresztül kinek-kinek a saját jövője is attól függ, hogy munkájával mennyire járul hozzá az iskola külső megítélésének kialakulásához.

Jelenleg hét tanár rendelkezik tudományos fokozattal. Alakuló külföldi kapcsolataink lehetővé teszik szakmai továbbképzést jelentő tanfolyamokon, tanulmányutakon való részvételt.

Legutóbb három fő vett részt Ausztriában egy jogosítványt is adó tanfolyamon.

Az oktatás színvonalának emeléséhez szükséges eszköz-állomány bővítésére, korszerűsítésére a Szakképzési Alapról szóló törvény alapján a vállalatoktól közvetlenül kapott támogatás az egyetlen reális lehetőség.

Ennek átgondolt felhasználásával szeretnénk elérni, hogy legalább a szakmánkra jellemző átlagos technikai színvonal álljon rendelkezésre az oktatásban.

Dr. Rónai Ferenc
igazgató

Fertő-tavi Nemzeti Park Igazgatósága
(Nyugat-dunántúli Természetvédelmi Igazgatóság)

Az első szabad választást és a független magyar kormány megalakulását követően (1990) a természetvédelem megszabadult a víz-ügy béklyóitól és az ujonnan szerveződött Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériumon (KTM) belül felállított Országos Természetvédelmi Hivatal (OTvH) hatáskörébe került. Az OTvH területi szervei közül a négy nemzeti park (Aggteleki, Bükki, Hortobágyi és Kiskunsági NP) változatlan maradt, a dunántúli egységek Természetvédelmi Igazgatóságokká alakultak (Budapest, Pécs, Sopron, Veszprém). A Nyugat-dunántúli Természetvédelmi Igazgatóság székhelye Győrből visszakerült Sopronba és neve 1991. február 9-ikétől, 5. nemzeti parkunk megalakulásától Fertő-tavi Nemzeti Park Igazgatósággá változott (FNP).

A FNP működési területe Győr-Moson-Sopron és Vas megyék közigazgatási területére terjed ki, és még a zömében Zala megyébe átirányuló Szentgyörgyvölgyi Tájvédelmi Körzetet is magában foglalja. Az Igazgatóság rendkívül változatos területén a síkságtól, az Adriai-tenger fölött mért 114 m magasan fekvő Fertő-tótól a lankás pannon dombvidékeken át a Dunántúl legmagasabb pontját képező Irottkőig (883 m) minden felszíni forma előfordul. Az Öreg- és a Mosoni-Duna egykor festői árterei, a kisalföldi meszes homokbuckák és löszhátak, a Rába hordalékából felépült hátak és kavicsteraszok éppúgy részei e térségnek, mint a Dunántúli-középhegységhez tartozó Ság-hegy vagy az Alpokalja erdősegei Sopronnál, Kőszegen mellett és az Őrségben.

A FNP igazgatósága területén a névadó nemzeti parkon kívül 7 tájvédelmi körzet van. Ezek: a Hansági, Kőszegi, Orségi, Soproni, Sághegyi, Szentgyörgyvölgyi és Szigetközi Tájvédelmi Körzet. Két további (Pannonhalmi domvidék és a Vasi-hegyhát - Csörmöc mente) előkészítése folyamatban van. Felsoroltakon kívül jelentős a védett parkok, arborétumok, facsoportok száma is (pl. Jeli, Kám, Kőszeg, Nagycenk, Pannonhalma, Sárvár, Soproni botanikus kert, Szeleste, stb). A különböző kategóriákba tartozó természetvédelmi területek nagysága összesen közel 90 ezer ha-t tesz ki, ennek 4,5 %-a fokozottan védett. A természeti, tájképi értékeket, az élőhelyek fajgazdagságát jelzi, hogy eddigi ismereteink szerint a FNP területén a fokozottan védett növényfajok (6) és védett növények (192) száma éppúgy jelentős, mint a fokozottan védett állatfajok (31) és védett állatoké (400 fölött).

Rövidrefogott ismertetésünk élén a Fertő Tájvédelmi Körzetből (1977) nemzeti parkká előlépett (1991), 12500 ha-os Fertő-tavi Nemzeti Park áll. Érdekességét és értékét az

adja meg, hogy mint sztyepp-tó - partján sötürő növényzettel, nádrengetegekben sajátos és elképzelhetetlenül gazdag madárvilággal - utolsó tagja annak a szikes tósorozatnak, amely a Kaspi-tengertől az Alpokáig húzódik. Figyelemreméltó, hogy az osztrák fél csatlakozása nyomán ez lesz az első, országhatárainkon túlterjedő s így nagy nemzetközi érdeklődésre számotartó nemzeti parkunk (már ma is bioszféra rezervátum), amely természetföldrajzi egység lévén, az országhatár mindkét oldalán azonos természetvédelmi kezelést igényel.

A Fertőn kívül, a Kisalföld síkján két további nagy kiterjedésű tájvédelmi körzet fekszik. Egyik az ingoványokkal és tőzeglápokkal egykor áthatolhatatlan Vadviz-ország, a Hanság (6200 ha), melyen támasztógyökeres égerláp-erdeinknek már csak hírmondói élnek. Másik a csaknem halálraítélt Szigetköz (22 000 ha), mely talán három szomszéd ország közös természetparkja lehet.

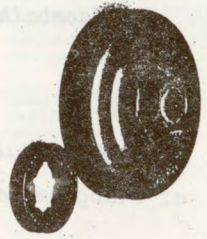
A Fertővel átellenben, Sopron városától DNY-ra és NY-ra a Soproni Tájvédelmi Körzetet jelentő Soproni-hegység terület (4900) ciklámenos, fenyőelegyes erdeivel. Ez a Kőszegi- (4000 ha) és a Vendvidéket is magában foglaló Orségi Tájvédelmi Körzethez (38 000 ha) hasonlóan az Alpok keleti nyulványa, a keletalpesi flóra- és faunartartomány sajátos hazai jelentkezése. Mindhárom TK 90-93 %-a erdő; állományaiban a természetvédelem követelményeivel összehangolt, természetszerű, tartamos, a tarvágásokat lehetőleg mellőző, magas vágáskorral dolgozó erdőgazdálkodásnak kell megvalósulnia. Ugyanezt volna hivatott bemutatni az egykori paraszti szálalóerdő is Szentgyörgyvölgyön (1900 ha).

Felsorolt, fokozottan védett és védett területeken, továbbá egyebütt is, az általános tájvédelem jegyében, a változatos élőhelyek és élővilág megóvása az Igazgatóság elsőrendű feladata. Ezt a feladatot, mint elsőfokú természetvédelmi hatóság a természet védelméről szóló 1982. évi 4. sz. törvényerejű rendelet, az ennek végrehajtását jelentő 8/1982. (III.15.) M.T. sz. rendelet, és a különböző védetté nyilvánító határozatok alapján gyakorolja. A természet védelmét szolgáló tiltó, tér- és időbeli korlátozást jelentő rendelkezések sokszor ütköznek a gazdálkodók vélt vagy indokoltan jogos ellenállásába, az erdő-, mező- és egyéb gazdálkodás rövidtávú érdekeibe. Az ellentmondások feloldását az új természetvédelmi, erdő- és vadgazdálkodási törvénytől várjuk.

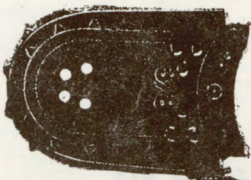
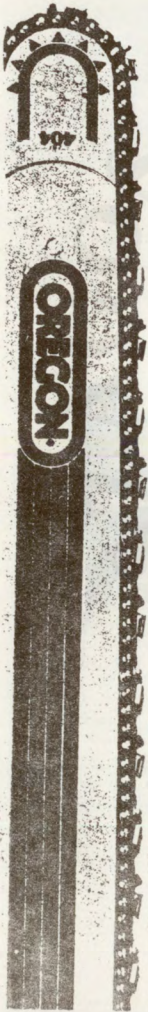
A hatósági munka mellett az Igazgatóság másik nagy feladata a védett területek természetvédelmi kezelése, állagmegóvó munkáinak, ápolásainak ellátása, fejlesztése. Ehhez tartozik az aktív természetvédelem, az ökológiai feltételek biztosítása, a populációk diverzitásának védelme, a tudományos kutatás.

Minden eddig felsorolt tevékenység a társadalom széleskörű megértését és együttműködését igényli. A természetvédelemnek ma meg kell felelnie a privatizáció, reprivatizáció, piacgazdaság, s a pluralista demokrácia számos formájából eredő kihívásainak. Ez feltételezi az önkormányzatokkal való szoros együttműködést, előtérbe helyezi az ismeretterjesztés, az oktatás és nevelés kérdéseit, de megértést, támogatást kér az erdésztársadalomtól is.

Dr. Csapody István
főtanácsos

ZENIT
ALAPÍTÁS ÉVE 1986
H-1143 Budapest, Gizella út 37
H-1440 Budapest, P.O.B. 163
Telefon 251-5888
Telefax 251-9177
Telex 22-5335, 22-6562
KULKERESKEDELMI KÉPVISELETI KFT

A Szombathelyi AGROKER az Ön igazi partnere!

A Szombathelyi AGROKER továbbra is bő választékkal áll az erdőgazdaságok rendelkezésére

- erdészeti gépek,
- művelőgépek,
- ápológépek,
- fakitermelés gépei,
- motoros láncfűrészek,
- traktorok, stb.

A Tanulmányi Erdőgazdaság Műszaki Erdészetén lévő állandó gép kiállításunkra tisztelettel meghívjuk a Vándorgyűlés résztvevőit.

AGROKER Vállalat

Szombathely, Pálya u. 5.

TELEFON: (94) 14-530

TELEFAX: (94) 24-996

TELEX: 37-326

A DUNAKER KFT magyar-svájci vegyesvállalat

Fő tevékenységi körünk:

- export
- import
- belkereskedelem
- termeltetés

Jellemző exporttermékeink:

- MÁV-Eur szabvány raklapok
- speciális raklapok
- kemény és lágy papírfa és rostfa
- kemény tűzifa/kandallófa
- fűrész-/lemezipari rönk
- szélezett és szélezetlen fűrészáru
- bútorelemek
- különféle fából készült csomagoló-eszközök
- mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek

Főbb exportpiacaink:

- Ausztria
- Jugoszlávia
- Németország
- Olaszország

A külkereskedelem lebonyolításához erdészeti, faipari és külkereskedelmi szakembereink állnak a partnereink rendelkezésére. A külkereskedelmi ügyleteket partnereink igényének megfelelően saját számlás és bizományoskonstrukcióban is lebonyolítjuk.

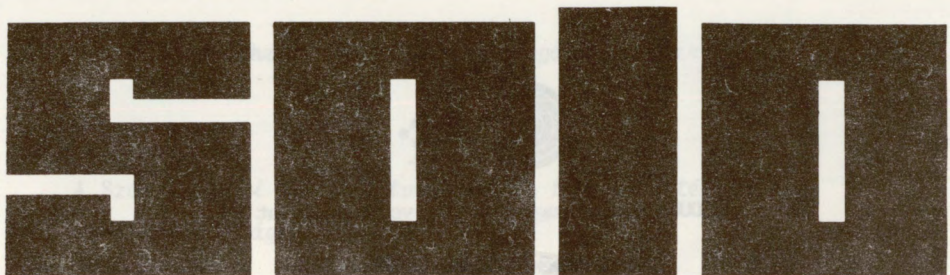
Címünk:

7570 Barcs, Lenin u. 7-9.

Tel.: (0036) 83/12-476, Barcs 80, Barcs 292

Tel/Fax.: (0036) 83/12-016

Telex: 13-599

MOTOROS LÁNCFŰRÉSZEK

- minden kategóriában
- hobby és profi felhasználók részére

SOLO KLEINMOTOREN GmbH

Magyarországi

képviselte

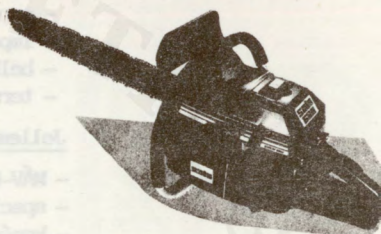
HOROSZCOOP KFT.

1051 Budapest

József Attila u. 20.

Tel./Fax.: 117-9868

Tx.: 22 3667

**"CONT-ECO" VADKÁRELHÁRÍTÁSI RENDSZER
VADÓRZÓ - VADREZERVÁTUM KERÍTÉSEK
NAGYFESZÜLTSGŰ ELEKTROMOS NAPELEMES KERÍTÉSEK**

A "CONT-ECO" kerítéseket az osztrák-magyar CONT-ECO KFT. tervezi és és építi.

A "CONT-ECO" vadkárelhárító elektromos-napelemes kerítést - előzetesen referencia területek bemutatásával - valamennyi vadon élő állat kártétele ellen tervezzük és építjük ki, erdei csemete, szántóföldi, gyümölcsös és szőlő ültetvényekben.

A CONT-ECO KERÍTÉS:

ÜZEMBIZTOS - RUGALMAS - TARTÓS - ÁTTELEPÍTHETŐ

A kerítés elve mechanikai védelmen és elektromos sokkhatáson alapul.

A rendszer elektromos energiaellátását 40 Wattos napelem biztosítja. A kerítésen külön téli és nyári üzemmód alakítható ki. A vadvédelem területre történő ki-be közlekedés elektromos kapurendszeren keresztül történik.

A kerítésrendszerbe épített korróziómentes, nagy szakítószilárdságú osztrák acélvezeték későbbiekben új kerítésekbe felhasználható.

A felépített rendszerre 1 év garanciát vállalunk.

**VÁlassza ki az önnek LEGMEGFELELŐBB KERÍTÉST!
KÉRJEN SZAKTANÁCSOT, PROSPEKTUST ÉS ÁRAJÁNLATOT!**

**CONT-ECO osztrák-magyar Kereskedelmi
és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű
Társaság
9700 Szombathely, Szőlős u. 11.**

Tel: 94/25-672 Tx: 37-349 Fax: 94/14-043

Az ERFAKER Kft. különböző erdészeti és faipari gépek, berendezések és alkatrészeinek beszerzését, forgalmazását végzi.

Közvetlenül raktárról, azonnali kiszolgálással ajánljuk a STIHL, HUSQVARNA, OLEO-MAC, HOMELITE motorfűrészgépeket, LKT-81 típusú, DFU-451 típusú erdészeti közelítő traktorkat, TUN-40 típusú erdészeti csörlőt, ezen gépek alkatrészeit és tartozékait.

Forgalmazunk továbbá erdészeti kéziszerszámokat, speciális lapos és gömbölyű reszelőket, erdészeti fejszéket, baltaikat, műanyag ékeket különböző méretben.

Megbízás alapján vállaljuk szalagfűrészlapok, brenták, gatterlapok, gyalukések, körfűrészlapok, egyedi erdészeti és faipari gépek és alkatrészeik gyors beszerzését.

Használt faipari üzemekre (gépek, berendezések) felkérés alapján ajánlatbekerés, faipari termékek (tüzifa, palletta) exportra való kiszállítása.

Várjuk megrendeléseiket és megbízásaikat.

Cím: ERFAKER KFT.

1158 Budapest, Cservenka Miklós út 103-105.

Telefon: 252-4222/ERFAKER

163-6805

163-6269

163-0019

Telefax: 163-0019

Telex: 22-4851; 22-4852; 22-6266

SOPRONI HÚSGYÁR

9401 Sopron, Hátsó u. 2-4. pf.103

tel.: 99-12-072

telex: 249130

120 éves hagyománnyal több mint félszáz termékkel,
sertés- és marha tökehúsok széles választékával állunk
vevőpartnereink rendelkezésére.

Szolgáltatásaink közül megemlítjük a Várkerület 87. szám
alatt működő MINTABOLTUNKAT és a Vágóhid területén üzemelő
nagykereskedelmi áron értékesítő lerakatunkat. Termékeink
választékából a korszerű táplálkozás igényeinek is megfelelő
a különböző aszpikos készítmények, a Sajtos Pattanós és az
eredeti német ízeket tartalmazó Frankfurti virsli.

Készséggel állunk Partnereink rendelkezésére.

Várjuk szíves megrendeléseiket.

Sehr geehrte Damen und Herren!

Auf eine 120 Jahre alte Tradition gestützt, bieten wir Ihnen
eine Palette von Rind- und Schweinefleisch (Ladenfleisch),
sowie von mehr als 50 Fleischwaren an.

Wir machen Sie weiter auf unser Fachgeschäft (Sopron,

Várkerület 87.) und auf unsere auf dem Gelände des

Schlachthofes befindliche En-gros-Niederlassung auf-
merksam, wo wir bestrebt sind, Sie bestens zu bedienen.

Einige der von uns produzierten Produkten (z.B. Aspickwaren)
entsprechen weitgehend den Anforderungen der zeitgemässen
Ernährung, andere wieder (Sajtos Pattanós) besitzen die
charakteristischen Merkmale eines deutschen Frankfurter
Würstels.

Wir freuen uns jederzeit, Sie bei uns bald bedienen
zu können und sehen Ihres geschätzten Auftrages gerne
entgegen.

A KOMÁROMI KŐOLAJIPARI VÁLLALAT

**KÖRNYEZETBARÁT
KENŐANYAGAIT
KÍNÁLJA ÖNNEK!**

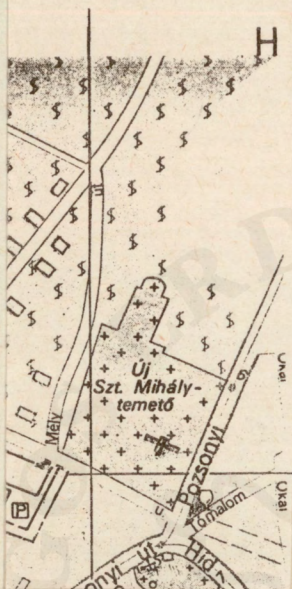

**LUBRICANTS
KENŐANYAGOK**

Telefon: (34)19-920

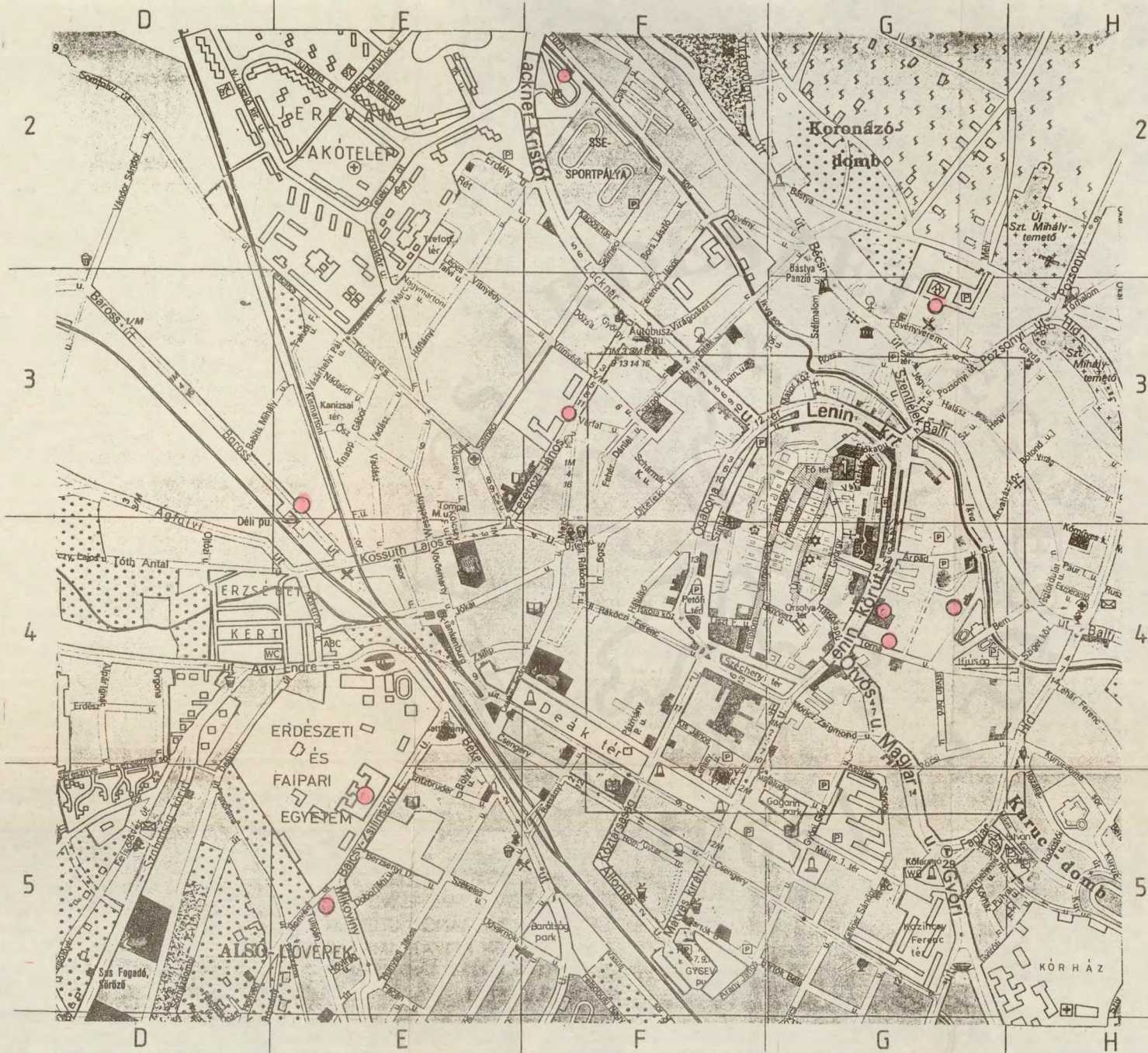
Telex: 27-776

Fax: (34)17-321

1851

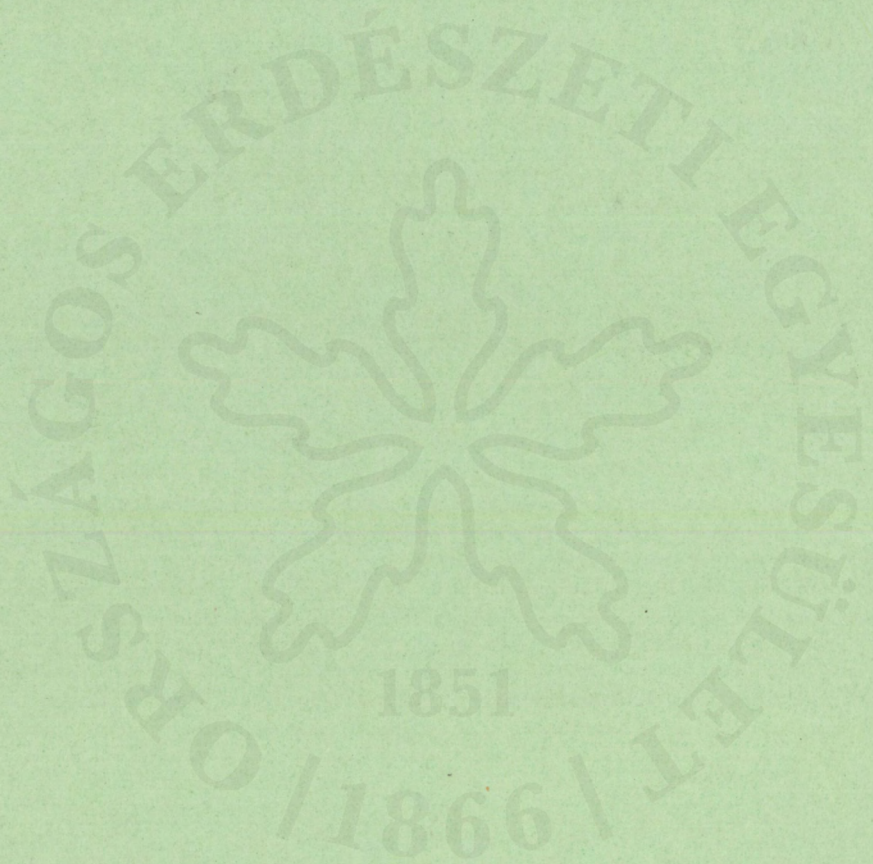
1866

JELMAGYARÁZAT:

- E-5. Egyetem
Bajcsy-Zs.u.4.
- Egyetem kollégiuma
Ady E. u. 5.
- E-5. Tanulmányi Állami
Erdőgazdaság
Honvéd u. 1.
- E-3. Magasépítő KFT.
Baross u. 6.
- F-2. Sportcentrum
Lackner K.u.48.
- G-3. Sopron Hotel
Pövényverem u. 7.
- F-3. Középiskolai
Leánykollégium
Ferenczy J.60.
- G-4. Pannónia Hotel
Várkerület 73.
(Lenin krt. 73.)
- G-4. HUNGARHOTELS
Kollégiuma
Várkerület 75.
(Lenin krt. 75.)
- G-4. ERTI
Paprtét 17.
- F-5. GySEV PU.
- G-5. Kórház

Szerkesztette: Dr. Varga Szabolcs

Készült az EFE Jegyzetsokszorosítójában 800 példányban

Vezető: Dr. Tvordy György

ERDÉSZETI, MEZŐGAZDASÁGI ÉS KERTÉSZETI FELSZERELÉSEK

Erdősítés

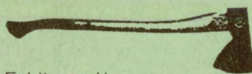
Tisztítás

Természetvédelem

Erdőrendezés

Fakitermelés

Közelítés

Fafeldolgozás

Környezetápolás

Védőruházat
Biztonsági lábbeli

További 5.000 cikket talál ingyenes katalógusunkban.

FORSTGERÄTESTELLE WALDEMAR GRUBE KG

Magyarországi képviselő:
Gölya János okl. erdőmérnök
9400 SOPRON Roth Gyula u. 3.
Telefon és Fax: (99) 20-010

PROGRAM

1991. augusztus 9. 13⁰⁰-18⁰⁰

Himnusz

Szavalat

Elnöki megnyitó

Schmotzer András

Főtitkári jelentés

Barátossy Gábor

Ellenőrző Bizottság jelentése

Dr. Anda István

Jelentések elfogadása

Kitüntetések

S Z Ü N E T

A 125 éves Egyesület méltatása

Schmotzer András

FelSZólalások, üdvözlések

Tiszteletbeli tag választás

Zászlószentelés

Elnöki zárszó

Erdész himnusz

20⁰⁰-02⁰⁰

Baráti est

1991. augusztus 10.
8⁰⁰-14⁰⁰

Szakmai bemutatók

Koszorúzás a Roth-emlékműnél

Magyar-Osztrák erdész baráti találkozó

15⁰⁰

Fertő tavi kirándulás
(fakultatív program)

Készült az EFE Jegyzetsokszorosítójában 800 példányban
Vezetője: Dr. Tvordy György

„Erdő, te nálam nagyobb hatalom”

125 éves az Országos Erdészeti Egyesület

M E G H Í V Ó

Tisztelettel meghívjuk az
ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

1991. augusztus 9-én 13 órakor kezdődő

JUBILEUMI KÜLDÖTTKÖZGYŰLÉSÉRE

és az azt követő

SZAKMAI PROGRAMOKRA

A küldöttközgyűlés helye: Városi Sportcentrum
Sopron, Lackner Kristóf u. 48.

TÁJÉKOZTATÓ

az Országos Erdészeti Egyesület 1991. évi jubileumi Vándorgyűléséről

Helye: Sopron

Időpontja: 1991. augusztus 9-10.

I. Program:

1991. augusztus 9.

13,00-18,00 Himnusz

Elnöki megnyitó
Schmotzer András

Főtitkári jelentés
Barátossy Gábor

Ellenőrző Bizottság jelentése
Dr. Anda István

Jelentések elfogadása

Kitüntetések

Szünet

A 125 éves Egyesület méltatása
Schmotzer András

Felszólalások, üdvözlések

Tiszteletbeli tag választás

Zászlószentelés

Elnöki zárszó

Erdész himnusz

20,00-02,00 Baráti est

1991. augusztus 10.

8,00-14,00 Szakmai bemutatók

- Lucos ökológiai kísérleti bázisterület bemutatása, ERTI
- Kiméletes közelítési módszerek, ERTI-TÁEG
- Erdőfenntartási járulékok erdőrészenkénti számításának bemutatása, ERTI

- Jellemző erdőkárok a Hidegvíz-völgyben, EFE
Koszorúzás a Róth-emplémnél
Magyar-Osztrák erdész baráti találkozó

15,00 Fertő-tavi kirándulás /Fakultatív program/

II. Utazás:

Érkezés vonattal vagy gépkocsival. A vonattal érkezőket 9-én 10,00 órától a Sopron GYSEV pályaudvaron helyi információ és autóbuszok várják.

A gépkocsival érkezők a Városi Sportcentrumban /Shell benzinkut mellett/ jelentkezzenek, ahol 9,00 órától működik az információs szolgálat.

A Jubileumi Küldött Közgyűlés idejére - szükség esetén - a Sportcentrumban a csomagok elhelyezésére lehetőség lesz.

Saját gépkocsikat kérjük a szálláshelyeken, vagy átmenetileg a küldöttközgyűlés idejére a Sportcentrum parkolójában elhelyezni.

A közgyűlés és a baráti találkozó közötti időben lesz lehetőség a szállások elfoglalására /rendezvény buszai, saját gk./

A szakmai bemutatókra csak a rendezvény autóbuszaival lehet eljutni.

A szombaton elutazóknak a szálláshelyet reggel véglegesen el kell hagyni. Csomagjaikat gépkocsijaikba, vagy az autóbuszokba rakhatják. A szakmai nap befejezése után az autóbuszok igény szerint a vasutállomásra, vagy a gépkocsikhoz szállítják a résztvevőket.

Vonat indul Győr-Budapest felé 15,32-kor

Szombathely felé 14,34-kor és 16,14-kor

A fakultatív, Fertő tavi program résztvevőit autóbuszok szállítják a kirándulás színhelyére, majd a szálláshelyekre.

III. Szállás:

Elhelyezés 2-3 ágyas diákotthoni, kollégiumi szobákban. A szállás pontos helyét a Sportcentrumban történő bejelentkezéskor közöljük vendégeinkkel.

A szálláshelyek pénteken 10,00 órától foglalhatók el. A távozás napján 9,00 óráig a szállást véglegesen el kell hagyni. A lehetséges szálláshelyeket a programfüzetben elhelyezett várostérképen megjelöljük.

IV. Étkezés:

9-én ebéd egyénileg

vacsora a baráti találkozó keretében.

10-én reggeli egyénileg

ebéd: közös magyar-osztrák piknik az Asztalfőn

vacsora: a Fertő-tavi kiránduláson résztvevőknek a helyszínen

V. Egyéb tudnivalók:

1. A rendezvényre érkezők bejelentkezése a Városi Sportcentrum előterében /Sopron, Lackner Kristóf u. 48./ lévő információs szolgálatnál történik. Itt kerül sor a küldöttigazolványok, programfüzet, ajándékcsomag, a szálláshely pontos címének, részvételi jegyeknek az átadására.

Felhívjuk a résztvevők szíves figyelmét, hogy a pontos kezdés érdekében a bejelentkezést 12,45 órakor megszakítjuk.

A bejelentkezés folytatása a küldöttközgyűlés befejezése után.

Mivel a küldöttigazolványok átadására is a bejelentkezéskor kerül sor, kérjük a résztvevőket, hogy a közgyűlés megkezdése előtt időben jelentkezzenek.

2. A Küldöttgyűlésen részt nem vevő hozzátartozók számára igény esetén péntek délutánra városismertető sétát szervezünk.

3. A szombati szakmai napot az időjárástól függetlenül megtartjuk. A délelőtti folyamán összesen kb. 4 km erdei sétára kell számítani. Ennek során kb. 400 m erős emelkedő lesz, ezért szívbetegek részére más útvonalon közlekedő terepjáró gépkocsit biztosítunk.
4. A Magyar-Oszttrák baráti találkozó és esetleg a Fertő-tavi program miatt uttlevelét mindenki hozza magával.

VI. Információs szolgálat:

- A rendezvény központi információs irodája 1991. június 1-től 1991. augusztus 16-ig a Tanulmányi Állami Erdőgazdaságnál, 9400 Sopron, Honvéd u. 1. Telefon: (99)11-080, Telex: 249-152, Telefax: (99)12-083 működik, naponta 7,30-16,00 óra között.
- A rendezvény ideje alatt központi információ a Városi Sportcentrumban pénteken, augusztus 9-én, 9,00-20,00 óráig.
- A rendezvény ideje alatt folyamatosan vendégeink rendelkezésére állnak a megkülönböztető jelvényt viselő rendezők.

VII. Jelentkezés:

A rendezvényre a mellékelt jelentkezési lap értelemszerű kitöltésével lehet jelentkezni.

Kérjük, hogy a jelentkezési lapokat a helyi csoport titkároknak **1991. július 5-ig** juttassák el.

A helyi csoportok titkárai az összegyűjtött jelentkezési lapokat a küldötték külön megjelölésével 1991. július 15-ig a rendezőbizottságnak a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság címére megküldik.

A jelentkezésekkel egyidőben kell a részvételi díjat is befizetni a mellékelt csekken.

A TÁEG MNB száma: 339-90174-1067

Adóig.azonosító szám: 15306591208

ITJ-szám: 722-92 /Adómentes tevékenység/

A jelentkezéseket a részvételi díj beérkezése után a rendezőbizottság visszaigazolja.

Egyéni jelentkezők közvetlen forduljanak a rendezőbizottsághoz.

A részvételi díjat a mellékelt jelentkezési lap tartalmazza.

Sopron, 1991. június 3.

A rendezőbizottság nevében:

Ormos Balázs
/Ormos Balázs/

1851

/1866/

Készült az EFE Jegyzetsokszorositójában 800 példányban
Vezetője: Dr. Tvardy György